

Full Circle

AZ UBUNTU LINUX KÖZSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

2011. március - 47. szám

LINUX LABOR:
FÁJLRENDSZEREK - 2. RÉSZ

Könyvek fotó: Shutterstock (Flickr.com)
Sony Reader fotó: Kayakleader (Flickr.com)

EBOOK SZOFTVEREK LINUXON

1. RÉSZ: CALIBRE, KINDLES, DRM ÉS MINDEN, AMI IDE TARTOZIK

A Full Circle magazin nem azonosítandó a Canonical Ltd.-vel!

Linux Hírek

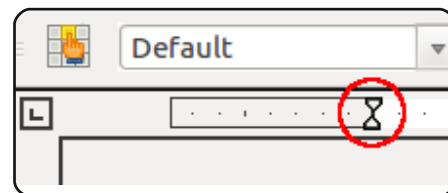
4

Programozzuk

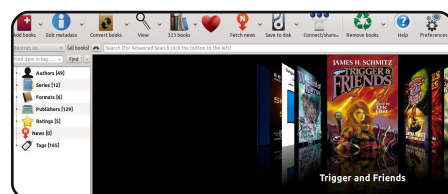
Python-ban - 21. rész

9

LibreOffice - 2. rész

14

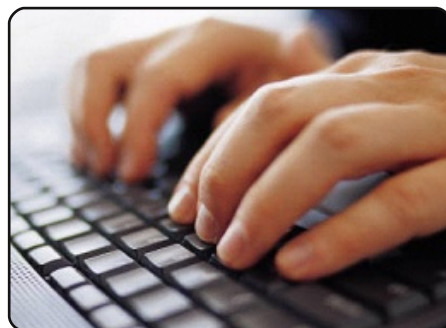
Ebook szoftverek Linuxon

16

Full Circle

AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

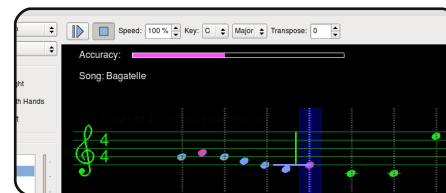

Írjunk cikket

a Full Circle Magazinba

19

Útmutatók a Full Circle magazin szócikkek írásához.

Fókuszban

Piano Booster

26

Linux Labor

20

Mi az a fájlrendszer, és mi az az EXT3? Ül le és hagyd, hogy Robin bácsi elmagyarázza...

Levelek

28

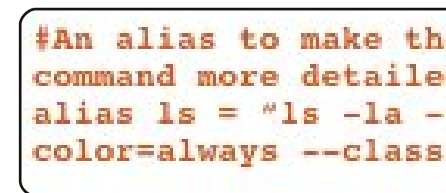
Hölgyek és az Ubuntu

30

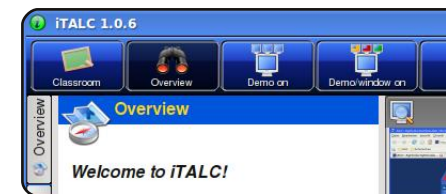
Játékok Ubuntu

32

Parancsolj és uralkodj

5

Top 5

39

Minden szöveg- és képanyag, amelyet a magazin tartalmaz, a Creative Commons Nevezd meg! - Így add tovább! 3.0 Unported License alatt kerül kiadásra. Ez annyit jelent, hogy átdolgozhatod, másolhatod, terjesztheted és továbbadhatod a cikket a következő feltételekkel: jelezned kell eme szándékodat a szerzőnek (legalább egy név, e-mail cím vagy url eléréssel), valamint fel kell tüntetni a magazin nevét ('full circle magazin') és az url-t, ami a www.fullcirclemagazine.org (úgy terjeszd a cikket, hogy ne sugalmazzák azt, hogy te készítetted őket, vagy a te munkád van benne). Ha módosítasz, vagy valamit átdolgozol benne, akkor a munkád eredményét ugyanilyen, hasonló vagy ezzel kompatibilis licenz alatt leszel köteles terjeszteni.

A Full Circle magazin teljesen független a Canonicaltól, az Ubuntu projektek támogatójától. A magazinban megjelenő vélemények és állásfoglalások a Canonical jóváhagyása nélkül jelennek meg.

Előszó

Köszöntünk a Full Circle Magazin legújabb kiadásában!

Ebben a hónapban nem tapasztalhattok sok látványos változást, noha a háttérben történt pár. Az Ubuntu 11.04 már a spájzban van, sok olyan változással, amire nem mondhatnám, hogy nagyon vágyom. Váltottam hát Kubuntura (10.10-re) ami az Ubuntu alapszik, de a KDE a biztosítja az asztali környezetet.

A fő dolog, amiért nem vagyok oda az Ubuntu 11.04-ben, az a Unity. Az új, netbook kinézetű felület egyszerűen nem tűnik nekem jónak, ez a fő oka annak, hogy váltottam Kubuntura. A másik ok a szociális hálók hozzáadódása, és a sok behozott/kivont program, ami szerintem felesleges. Szerencsére a KDE 4 most már igen jól használható és otthon érzem magam benne.

Mindegy, elég belőlem ennyi. Elmer folytatja a LibreOffice sorozatát, a Python sorozat mostmár a 21. (!) számnál jár, és indul Kevin O'Brien kétrészes sorozata az e-book szoftverekről. A következő hónapban Kevin megmutatja, hogyan szerezzünk be e-bookokat. (Legálisan!)

A Python rajongóinak figyelmébe ajánlom, hogy nemrégiben kiadtuk a sok közül az első Python különkiadást. Ebben a kiadványban az 1.-től a 8.-ig olvashatjátok újra a cikkeket. Nemsokára jön a következő is!

Jöjjenek csak azok a levelek. Ebben a hónapban elegendő jött ahhoz, hogy visszaálljon a jó öreg, dicsőséges-kétoldalas forma. Ne feledjétek, Nélkületek a magazin összemegey.

Minden jót!

Ronnie

ronnie@fullcirclemagazine.org

A magazin az alábbiak segítségével készült:

Full Circle Podcast

Megjelenik minden második héten, mindig a friss Ubuntu hírekkel, véleményekkel, áttekintőkkel, interjúkkal és hallgatói visszajelzésekkel. A Side-Pod egy újdonság, egy extra (rendszeretlen) rövid podcast, ami mellékága a fő podcastnak. Leginkább általános technikai és nem-Ubuntu cuccokkal foglalkozik, melyek nem illenek a fő podcastba.

Műsorvezetők:

Robin Catling
Ed Hewitt
Dave Wilkins

<http://fullcirclemagazine.org>

Mi következik a Natty után?

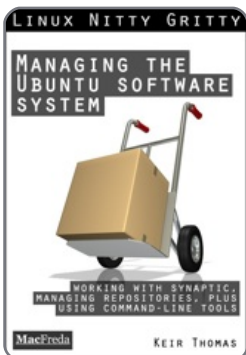
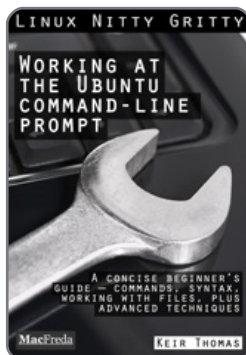

Amit mi akarunk, az valami ötletes, valami álmodozó. Valamint karcsú és elegáns is. Valami, ami T. S. Eliott költészetének minden pontosságával bír, ami közös értékeink "nyílt titkával", a barátsággal és a szakértelemmel párosul. Valami, ami az ubuntu-devel szakértelmét és az ayatana fantáziáját egyszerre ragdja meg.

Mi vezet minket az Oneiric Ocelot-hoz.

Az Oneiric "álmodozót" jelent és az Ocelottal való kombinálása az innováció módjára emlékeztet: részben álmodozás, részben fegyelem.

Forrás: markshuttleworth.com

0,99\$-os Ubuntu Könyvek a Kindle számára

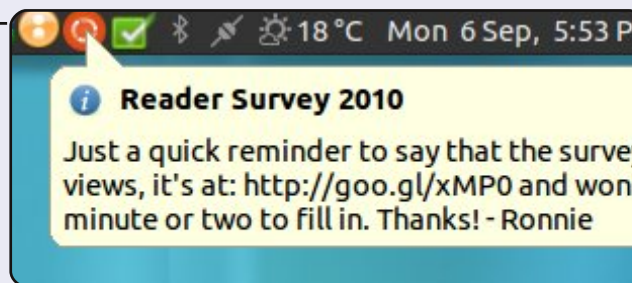
Keir Thomas az *Ubuntu Pocket Guide*, a rendkívül népszerű ingyenes Ubuntu könyv szerzője, amelyet már több, mint 1000000 ember olvasott el.

Nemrég elkezdett Ubunturól szóló Kindle könyveket írni, egyenként csak 0,99 \$-ért. További részletek itt találhatóak: <http://keirthomas.com/kindle.html>

A könyveket az USA-ban és az Egyesült Királyságban működő Amazon boltok árusítják. Az egyikük a jelenleg legkeresettebb Linuxos könyv az Amazonnál.

Full Circle Notifier - Béta kiadás!

A saját **Full Circle Notifier** programunk most az 1.0.3. verzióán tart. Az FCN egy kis program, amely a rendszertálcádon ül és nemcsak a példányok/podcastok megjelenését fogja hirdetni, hanem beállíthatjuk úgy, hogy automatikusan le is töltsse őket a számodra. Több ember készítette el az FCN csomagját, és megkezdődnek a fordítások. **Több információért látogasd meg az FCN Google Csoportot:** <http://goo.gl/4Ob4>

A Firefox 4 megduplázza az IE9 24 órán belüli letöltési arányát.

A Firefox nyomás alatt lehet a Microsoft új versenyképes böngészője miatt, de az első napon elért több, mint kétszeres letöltési arányával egy nagyságrenddel túlszárnyalta riválisát.

A Microsoft nem ok nélkül dicsekedett azzal, hogy az IE9-et 2,35 milliószor töltötték le a múlt héten történt kiadása óta. És ez valóban nagy szám, különösen egy olyan böngésző számára, amelyet a technikai rajongók évekig kigúnyoltak. De a saját indulása óta eltelt kevesebb, mint 24 órában a Firefox 4 4,7 millióra ugrott a Mozilla Glow honlap szerint, amely a letöltéseket naplózza.

Forrás: <http://news.cnet.com>

Tudom, hogy múlt hónapban azt ígértem, a szkriptbe ágyazott Zenityről írok cikket.

Azonban nem találtam olyan szkriptet, ami profitálhatna a Zenityből – anélkül, hogy ne lenne túlkomplikálva. Ehelyett elhatároztam, hogy jobban elmélyülök a Conkyban, különösen azon képességében, hogy lua szkripteket tud használni grafikus elemek megjelenítéséhez az asztalon (ez esetben köröket, de biztosan más objektumokkal is lehetséges). Mielőtt elkezdjük, szeretném leszögezni, hogy semmiképpen nem vagyok lua fejlesztő, és jó eséllyel van könnyebb módja is ezeknek a módosításoknak, de ennyi tellett most tőlem.

Akik nem tudják, miről beszélek, ez a képernyőmentés a DeviantArt profilomban jól bemutatja a Conky lehetőségeit:

<http://lswest.deviantart.com/#/d3ay5fb>

Először is győződjünk meg róla, hogy a Conky telepítve van (az

1.7.2 fellelhető a tárolókban a 9.10 Karmic Koala óta). Feltételezem, hogy mindenki 9.10-es vagy újabb verziót használ. Ha régebbi az Ubuntud, biztos találsz hozzá PPA-t a launchpad-en.

A készítendő widgetekre térve, egy egyszerű MPD zenei widgetet és egy órát fogok készíteni (mint amik a fenti képen láthatók). Valamint mivel nem éreztem szükségét, hogy újra feltaláljam a kereket (illetve ebben az esetben a gyűrűt), a következő szkriptet fogom kiindulási alapként használni:

<http://londonali1010.deviantart.com/art/quot-Rings-quot-Meters-for-Conky-141961783>. Akik szeretnék a teljes szkriptet

(hivatkozásnak/javításnak), nézzék meg a cikk végén a Szkriptek részt.

Elő-kódolás

Mielőtt elkezdenénk a szkriptünket, el kell döntened, hogy 2 különálló Conky folyamatban szeretnéd-e megcsinálni (én ezt választottam) vagy egyetlen folyamaton belül. Én

Óra

Az óra beállítása.

Minden egyes órához, amit csinálsz, konfigurálnod kell egy bejegyzést a beállításokban, ami így néz ki:

```
{
    name='time',
    arg='%I',
    max=12,
    bg_colour=0xffffffff,
    bg_alpha=0.1,
    fg_colour=0xffffffff,
    fg_alpha=0.4,
    x=165, y=170,
    radius=89,
    thickness=7,
    start_angle=0,
    end_angle=360
},
```

egyszerűen azért használok kettőt, mert van már két másik Conky folyamatom is az asztalon és 2 widget összeolvasztása átfedésekhez vezetne a Conky folyamatok között. Ha egyet akarsz használni, növelned kell a minimum méretet, módosítani az x és y értékét minden widgetnek, hogy elhelyezd őket a Conky ablakon belül. Az x és y érték relatív a Conky-n belül. Például ha a Conky pozíciója (400,200) ((x,y)), akkor egy (100,85)-ön elhelyezett widget

valójában az (500,285)-ös képernyőpozíción lesz. Ezt érdemes megjegyezni.

Valamint, a lua szkriptek használatához szükség lesz a következőre a .conkyrc fájlban:

```
lua_load
/home/lswest/conky_testing/rings-v1.2.lua
```

```
lua_draw_hook_pre ring_stats
```

... ahol a felső sor természetesen

az abszolút elérési út a lua szkripthez, a név alatta pedig a fő függvényed neve (ha ez a conky_ring_stats, vagy ring_stats, akkor megtalálja a függvényt attól függetlenül, melyik variációt használsz a szkripten belül).

A szkriptben vannak kommentek, amik segítenek eligazodni, de gyorsan fussuk át őket. A name valójában a Conky változó neve, (pl. `#{time}`), az args a paraméterek (pl. `#{time %l}`) és a 121-131-es sorokban található szkript dolgozza fel őket, a helyi `setup_ring` függvényben. Ez tulajdonképpen elküldi a parancsot (`#{name args}` formátumban) a Conkynak, megkapja az eredményt és feldolgozza. Utána számmá alakítja, és kiszámolja a gyűrű elmozdulását (a max változóba írva) (így ha mondjuk 360 részre van osztva, akkor minden rész 1° a gyűrűn, vagy ha 12 rész, akkor $2 * \pi / \max$ (radiánban)). Nem baj, ha nem érted, csak tartsd észben, hogy a 12 órához 12-es osztást kell csinálni. A következő 4 változó egyszerűen a háttér és előtér színe és alfa (átlátszóság) értéke. Az x és y változók a pozíció vektorok, a radius a gyűrű szélessége, a thickness a vonal vastagsága, a start_angle a kör kezdőpontja (0°),

és end_angle a vége (360°), így kapunk teljes kört.

Akik ismerik a date parancs formázását, tudják, hogy `%l` az órák formátumát jelöli bevezető 0-kkal (01...12). A 12 órás óra formátuma, kezdő 0-k nélkül `%l`, de ennél az óránál ez nem számít – nekem jól működött `%H`-val is (0...23). A következő 2 gyűrűt kisebbre csináltam és a másodpercet 2 pixellel vékonyabbra vettem. Végül valahogy így kell kinéznie a kódnak (az óra gyűrűje után), mint itt jobbra.

Amint látható, ez elég egyszerű. Ha nem zavar, hogy a másodpercmutató csak az aktuális másodpercet mutatja, és hogy nincs dátum a közepén, akkor kész vagy. Ha – mint én – azt akarod, hogy a másodpercek kitöltsék a középső kört, akkor a következő sort kell a "cairo_arc(cr, xc, yc, ring_r, t_arc-arc_w, t_arc+arc_w)" elé beszúrni:

```
if pt['arg'] == '%S' then
  cairo_arc(cr, xc, yc,
  ring_r, angle_0,
  t_arc+arc_w) end
```

Ez egyszerűen az angle_0-nál

(12 óra a gyűrűn) elkezdődik és megnöveli a vonalat. Reflexből az eredeti vonalat else ágba akartam tenni, de működik anélkül is, és így kicsit kevesebbet kell gépelni, úgyhogy most lemondunk a szép kódformázásról. Ha a dátumot is a középső részbe akarod tenni, egy kicsit játszani kell a beállításokkal, de nagyjából ezt kell a .conkyrc-be tenni:

```
#{goto 115}#{voffset
150}#{time %A}
```

```
#{goto 115}#{time %b %d %Y}
```

A goto sor tolja el jobboldali irányba (de használhatod a `#{offset <pixels>}`-t is), a voffset pedig a függőleges eltolás (vagyis a conky ablak tetejétől lefelé ennyi pixellel tolja lejjebb). Én a napot írtam az első sorba (`#{time %A}`), és a dátumot az alatta levőbe. Ha meg akarod változtatni megjelenítését, a date parancs man oldalában megtalálhatod a kellő formázási opciókat.

MPD Widget

Mielőtt ezt elkezdjük, a widget, amit itt bemutatok, csak az MPD-vel (Music Player Daemon) működik, mivel a Conkyban

```
{
  name='time',
  arg='%M',
  max=60,
  bg_colour=0xffffffff,
  bg_alpha=0.1,
  fg_colour=0xffffffff,
  fg_alpha=0.4,
  x=165, y=170,
  radius=79,
  thickness=7,
  start_angle=0,
  end_angle=360
},
{
  name='time',
  arg='%S',
  max=60,
  bg_colour=0xffffffff,
  bg_alpha=0.1,
  fg_colour=0xffffffff,
  fg_alpha=0.4,
  x=165, y=170,
  radius=70,
  thickness=5,
  start_angle=0,
  end_angle=360
},
```

nincsenek változók más zenelejátszókhöz. Biztosan működésre lehet bírni valami módon, de szerintem nem éri meg, mivel a legtöbb zenelejátszónak van valamiféle állapotjelző widgetje.

A settings_table bejegyzés úgy néz itt ki, mint a következő oldalon, balra fent látható kód.

```
{
    name='mpd_percent',
    arg='',
    max=100,
    bg_colour=0xffffffff,
    bg_alpha=0.1,
    fg_colour=0xffffffff,
    fg_alpha=0.4,
    x=70, y=170,
    radius=60,
    thickness=7,
    start_angle=0,
    end_angle=360
},
```

Amint látható, itt 100-as osztással dolgozunk (mivel ez százalék, 0 és 100 közötti értékeink lesznek). Valamint az arg változó üres, ami fontos, mivel teljesen elhagyva a későbbi függvényeink nem lesznek kompatibilisek (hiányzó paraméter). Ha kész vagy, én még úgy módosítottam a szkriptet, hogy a widget eltűnik, amikor leállítod a zenét. Ehhez a következő változásokra van szükség a szkriptben:

Add hozzá ezt a függvényt a fájl elejéhez vagy végéhez:

```
function
conky_my_flag(my_arg)
    flag = my_arg
    return ""
end
```

Majd illeszd be a következő szöveget az eredeti szkriptből:

```
local
updates=conky_parse('${update
s}')
    update_num=tonumber(updat
es)

    if update_num>5 then
        for i in
pairs(settings_table) do
            setup_rings(cr,se
ttings_table[i])
        end
    end
```

a következő if elágazásba:

```
if tonumber(flag) == 1 then
<text from above>
end
cairo_destroy(cr)
```

Így a fájl utolsó 11 sora a jobbra fent látható módon fog kinézni.

A fenti változtatások egyszerűen eltüntetik a widgetet ha az MPD nem fut, máskülönben pedig lefut rendesen. A készített függvény úgy működik, hogy értéket tudunk rendelni a globális változóhoz, amit az if elágazásban használunk. Mielőtt a szkript működésbe lép, bele kell rakni a .conkyrc fájlba a következőket: `#{lua my_flag 0}` és `#{lua my_flag 1}`, így meghívja a függvényt és a

```
if tonumber(flag) == 1 then
    local updates=conky_parse('${updates}')
    update_num=tonumber(updates)

    if update_num>5 then
        for i in pairs(settings_table) do
            setup_rings(cr,settings_table[i])
        end
    end
end
cairo_destroy(cr)
end
```

```
#{lua my_flag 0}
#{if_mpd_playing}
#{lua my_flag 1}
${execi 2 python /usr/bin/mpd-cover}
${image /tmp/cover -p 40,138 -s 60x60 -u 15}
${if_match "${mpd_status}" == "Paused"}
${offset 137}${voffset 40}${font
DejaVuSans:bold:size=10}Paused
$endif
${if_match "${mpd_status}" == "Playing"}
${offset 137}${voffset 20}${font
DejaVuSans:bold:size=10}${mpd_artist}
${offset 137}${font DejaVuSans:size=9}${scroll 38
${mpd_title}}$font
$endif
$endif
```

flag változó értéke 0 vagy 1 lesz, attól függően, hogy az MPD áll (0) vagy fut (1). A .conkyrc-m TEXT része a fenti módon néz ki.

Ez annyit csinál, hogy a flag változót 0-ra állítja, ha az if_mpd_playing hamis. Máskülönben az értéke 1 lesz. A

többi beállítás kijelzi és elhelyezi az album borítót, kiírja a "Paused" szót, ha az MPD lejátszása szünetel, illetve az előadó nevét és a dal címét két sorban a gyűrűtől jobbra, ha az MPD fut. A `#{scroll 38} ${mpd_title}` rész a címet görgeti (jobbról balra), ha az 38 pixelnél hosszabb. Ezt kihagyhatod, de én

Parancsolj és Uralkodj

beleraktam, nehogy a szöveg hosszabb legyen mint maga a Conky ablakom. A kép kijelzéséhez a következő két beállítás szükséges a TEXT sor fölé valahova:

```
imlib_cache_size 0
```

Az mpd-cover szkript lent látható, a Szkriptek részben. Az mpd-cover szkript Python 2.X-hez íródott, de a 2to3 programmal bármikor újraírhatjuk Python 3-hoz. Ha problémába ütköznél, csak szólj nyugodtan. Ne felejtse el, hogy néhány szimbólum gondokat okozhat a szkriptben. Én nagyon keveset szerkesztettem rajta (ha egyáltalán), eredetileg innen származik:

<https://bbs.archlinux.org/viewtopic.php?id=112708>

Remélhetőleg sokan érdekesnek találták ezt, és mint mindig, nyitott vagyok bármilyen kérésre, javaslatra, visszajelzésre és kérdésre. Elérhettek az lswest34@gmail.com címen, a tárgyhoz pedig írjátok be, hogy C&C vagy FCM, így biztosan észreveszem. Mivel az angol és a német nyelvet részesítem előnyben, ezért egyéb esetekben kénytelen vagyok a Google Translate-re hagyatkozni. Ha valaki továbbfejleszti az itt található

szkripteket, legyen szíves, küldje el nekem is az újdonságok/változások magyarázatát és szólok róla a következő cikk elején, hátha mást is érdekel.

Scripts:

<http://pastebin.com/SpC6bcn7> Lua óra gyűű
<http://pastebin.com/iZFdZAeg>

Conky mpd
<http://pastebin.com/zkVVHkYk>
.conkyl_mpd
<http://pastebin.com/BDa5MHuR>
conkyrc az órához
<http://pastebin.com/ZX4pLbta>
mpd-cover szkript

Lucas saját rendszerének folyamatos tönkretételével tanulta meg azt, amit tud, mivel nem volt más választása, mint utánanézni, hogyan hozhatná helyre a problémákat. Emailt Lucasnak az lswest34@gmail.com címre küldhatsz.

UCubed
<http://ucubed.info>

Visit our website <http://ucubed.info> for tickets and for more information

Do you want to tell people about your new project? Do you want to work with others to develop your ideas?
Do you want to learn more about Linux and Free Software?
Do you want to contribute to free software?

Fun
Ubuntu Debian Crunchbang
Network Participate
Friends Learn
Community Documentation
Contribute Development
Co-working Artwork
Share

debian <http://ucubed.info> ubuntu <http://ucubed.info> #!

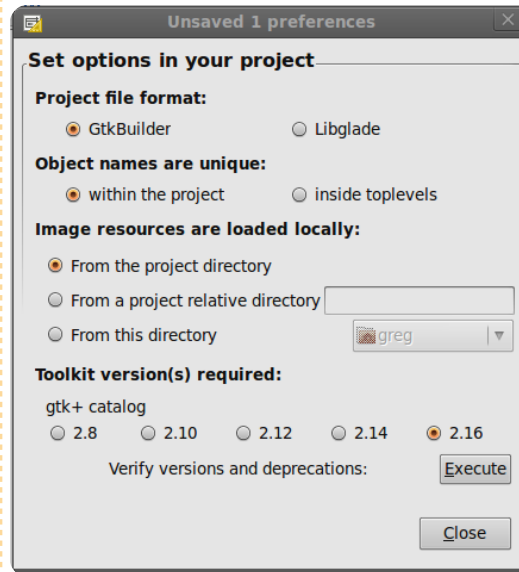

Ha már egy ideje követed a cikkeimet, akkor emlékezhetsz az 5. és 6. részben a Boa

Constructoros GUI-s alkalmazásra. Nos, ez alkalommal a Glade Designerrel fogunk foglalkozni, ami egy teljesen más program, de hasonlóan épül fel. Az Ubuntu Software Centeren keresztül tudod telepíteni: keress rá a glade-re és telepítsd fel a GTK+ 2 User Interface Buildert.

Csak hogy tudj róla, ennek az alkalmazásnak a ismertetéséhez több részt is fel fogunk használni. A végső célunk egy MP3 és hasonló médiafájlokat kezelő playlist készítő program létrehozása. A tutorial ezen része a felület tervezésére fog koncentrálni. Következő alkalommal pedig az egészet össze tartó kódról fogunk beszélni.

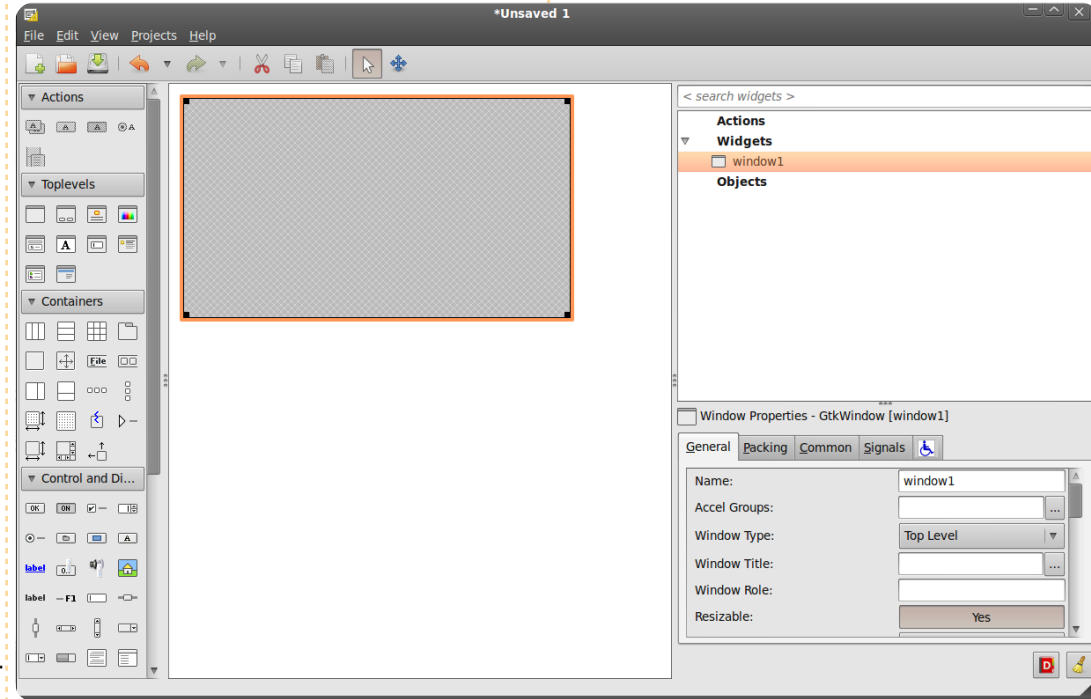
Kezdjük is el a tervezést. Amikor először elindítod a Glade designer-t, egy beállítások ablakkal fogsz találkozni (fenn). Itt válasszuk ki a Libglade-et, és az "inside toplevels"-t, majd kattintsunk a close-ra. Ezzel eljutottunk a designer ablakba.

Nézzük meg a fő ablakot (jobbra). A bal oldalon vannak az eszközeink, középen a tervező terület és a jobb oldalon a tulajdonságok és a hierarchia ablak.

Az eszközöknél keressük meg a "Toplevels" nevezetű részt, és kattintsunk az első elemére (ha az egeret felette hagyjuk, akkor "Window"-t ír ki). Ezzel létre tudjuk hozni az üres ablak felületét, melyen majd dolgozni fogunk.

Figyeljük meg, hogy a hierarchia Widgets részén található egy window1. Menjünk le a tulajdonságok

részhez és állítsuk át a name-et window1-ről MainWindowra, illetve a Window Tilte-t "Playlist Maker v1.0"-ra. Mentsük el munkánkat "PlaylistMaker.glade" néven. Mielőtt továbblépnénk, a tulajdonságok General fülén keressük meg a Window Positiont, és állítsuk Centre-re. Kattintsunk a jelölőnégyzetre a Default Width-nél és írjunk be 650-et. Ugyanezt ismételjük meg a Default Heighttel is, csak most 350-nel. Következőnek kattintsunk a Common fülre és görgessünk le a

"Visible" bejegyzésig. BIZONYOSODJUNK MEG AFELŐL, HOGY EZ "YES"-RE VAN ÁLLÍTVÁ - különben az ablakunk nem jelenne meg. Végül válasszuk ki a Signals fület és a GtkObject-nél kattintsunk a jobbra mutató nyílra. A destroynál a handler oszlop lenyíló listáján válasszuk ki az "on_MainWindow_destroy"-t. Ezzel létrehoztunk egy olyan eseményt, ami az "X"-re való kattintással bezárja az ablakot. Figyelmeztetek: miután beállítottuk a destroy eseményt, kattint-

sunk valahova kívülre, hogy elmentődjenek a beállítások. Erre egy bug miatt van szükség. Mentsünk ismét.

Mint előzőleg, most is vboxokba és hboxokba kell raknunk widgetjeinket. Ez talán a GUI programozás legkönnyebben elfelejthető szabálya. A fő ablakban egy függőleges boxot fogunk elhelyezni. Ehhez válasszuk ki a Containerbeli eszközök közül a Vertical Box-ot (második ikon balról az első sorban), majd kattintsunk a tervezőbe lévő ablakunkba. Az így felugró ablakban megadhatjuk, hogy az hány elemű legyen. Az alapértelmezett a három, de nekünk most ötre lesz szükségünk. Az elrendezés fentről-lefelé a következő: eszköztár, egy treelist vezérlő, két vízszintes terület a címeknek, gomboknak és text boxoknak, illetve egy állapotsor.

Most már elhelyezhetjük a widgetjeinket. Először csináljunk egy toolbart. Ez a negyedik ikon lesz a containerek második sorában. Kattintsunk a vbox legfelső sorára. Ez a rész szinte teljesen el fog tűnni. Ne aggódjunk, néhány perc múlva visszahozzuk.

A következő helyre a treelist tárolásához egy Scrolled Window-t

kell elhelyeznünk. Segítségével görgetni tudunk a treelistben. Tehát, keressük meg a Scrolled Window ikont a Containers részben (balról a második ikon az ötödik sorban), és kattintsunk a vbox második helyére. Ezután a következő két rublikába egy-egy Horizontal boxot fogunk elhelyezni. Mindkettőnek három-három része legyen. Végül adjuk az alsó sorhoz a Status Bart. Ezt a Control and Display rész végén találjuk. Ezen a ponton a tervező nézet a lent láthatóhoz hasonlóan kell, hogy kinézzen.

Végül, de nem utolsó sorban, helyezzük el a Control and Displayből

a Tree View widgetet a scrolled windowba. Egy felugró ablakban meg kell adnunk, hogy melyik TreeView modellt akarjuk használni. Egyelőre kattintsunk az "OK" gombra. Ezt később fogjuk beállítani.

Most koncentráljunk egy kicsit a Scroll Windowra, válasszuk is ki a hierarchia ablakban. Görgessünk le egészen a General fül "Horizontal Scrollbar Policy" részéhez és állítsuk át 'Always'-re, majd csináljuk meg ugyanezt a Vertical Scrollbar Policy-re is. Mentsünk.

Eddig minden rendben, most nézzük meg az eszköztárunkat. Ez

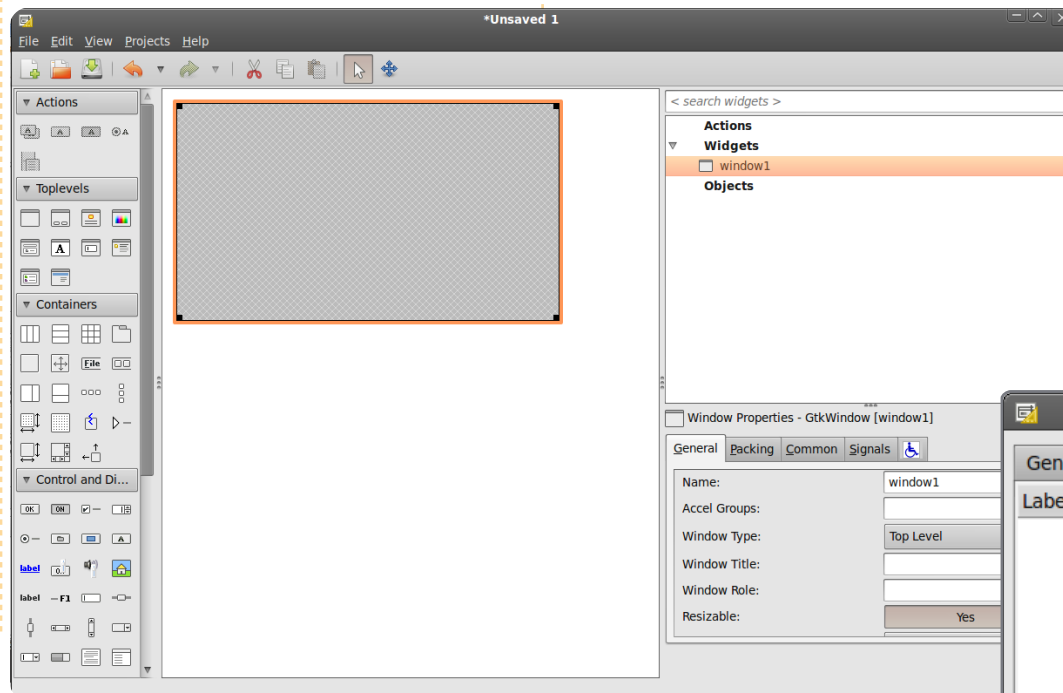
a terület az alkalmazásunk felső részén, közvetlenül a címsor alatt lesz, és olyan gombokat fog tartalmazni, amelyek a munka fontosabb részeit fogják megoldani. Tizenegy gombra lesz szükségünk, melyek balról jobbra a következők:

Add, Delete, Clear List, egy Separator, Move To Top, Move Up, Move Down, Move To Bottom, még egy Separator, About és Exit.

A hierarchiában kattintsunk a "toolbar1"-re, ezzel kijelölve azt. A Glade Designer felső részén van egy ceruza-szerű dolog. Kattintsunk rá. Így tudjuk előhozni az eszköztár szerkesztőt. Kattintsunk a Hierarchy fülre. Valami ilyesmivel találjuk szembe magunkat:

Most az összes eszköztári gomb elhelyezése következik. Ennek lépései:

- Kattintsunk az Add gombra.
- Változtassuk meg a gomb nevét.
- Változtassuk meg a gomb címkéjét.
- Válasszuk ki a képet.

Ezt mind a tizenegy widgetre meg fogjuk ismételni. Tehát, kattintsunk a name-re és írjuk be a "tbtnAdd" szöveget. Görgessünk le az Edit Labelig és írjuk be, hogy "Add", majd még egy kicsit lentebb, az Edit Image alatti Stock ID szövegdoboz lenyíló listájában válasszuk ki az "Add"-ot (hogy később a kódban hivatkozhatunk rá). A "tbtn" a "Toolbar Button" rövidítése. Ezzel az elnevezési konvencióval könnyű lesz a kódban megtalálni, nem beszélve arról, hogy öndokumentáló is lesz.

Most már csak az eszköztár többi widgetjét kell elhelyeznünk. Hozunk létre még egy gombot a Delete-nek. Ez (mint ahogy már sejtethetitek) "tbtnDelete" nevű lesz. Ismét állítsuk be a címkét és az ikont. Következőnek készítsük el a "tbtnClearAll" nevű gombot és használjuk hozzá a Clear ikont. Ezen a ponton egy Separatorra van szükségünk. Kattintsunk az Addra és a name-hez írjuk be a "Sep1" szöveget, majd a lenyíló listában válasszuk ki a Separatort.

Helyezzük el a maradék widgetet "tbtnMoveToTop", "tbtnMoveUp", "tbtnMoveDown",

"tbtnMoveToBottom", "Sep2", "tbtnAbout" és "tbtnQuit" néven. Biztos vagyok benne, hogy meg tudjátok találni a hozzájuk tartozó ikonokat. Amint elkészültünk, lépünk ki a hierarchia ablakból és mentjük el munkánkat. A lenti képhez hasonló dolgot kellene kapnunk.

Most a feladatunk az, hogy beállítsuk a létrehozott gombok eseménykezelőit. A hierarchiában válasszuk ki a tbtnAdd widgetet. Így ki kellet jelölnünk a hierarchia megfelelő elemét és magát a gombot is. A kattintás eseményt a tulajdonságok rész Signals fülén találjuk a GtkToolButtont alatt. A kattintás kezelőjénél - mint korábban is - válasszuk ki az "on_tmbtnAdd_clicked"-et, majd ahhoz, hogy elmentődjenek a változtatások, kattintsunk fölé vagy alá. Tegyük meg ugyanezt az összes többi gombra. Se a mellékattintásról, se a mentésről ne feledkezzünk el! Az elválasztóknál nincs szükség eseményekre, egyszerűen hagyjuk ki őket.

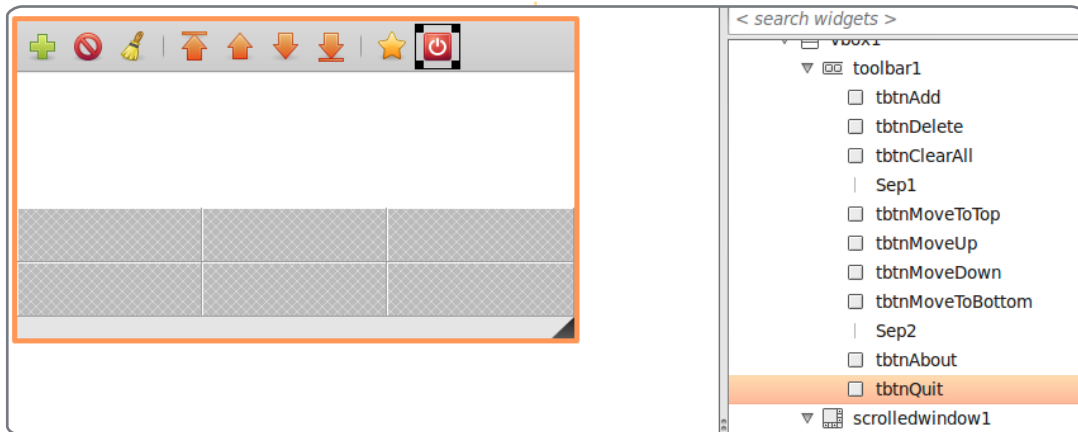
Ezután fel kell töltenünk a hboxainkat. A felső hbox a következőket tartalmazza: egy címkét, egy text widgetet és egy gombot. Az eszközök közül válasszuk ki a Labelt (ne a kéket), és helyezzük el a

bal oldali rubrikában. Ezután rakjunk egy Text Entry widgetet középre, majd egy gombot a jobb szélre. A másik hboxra is csináljuk meg ugyanezt.

Eljött az idő, hogy beállítsuk a widgetek tulajdonságait. A hierarchiában válasszuk ki a label1-et a hbox1-en belül. A tulajdonságok General fülén görgessünk le az "Edit label appearance" részig, és állítsuk a címkét "Path to save file:"-ra. Következőnek a Package fül Expandját állítsuk "No"-ra. A packing ismerős lehet a múlt alkalomról. A padding legyen 4, így egy kis helyet hagyunk ki a címke két oldalán. Most a button1-et választva állítsuk az Expandot "No"-ra. A General fülön állítsuk a nevét "btnGetFolder"-re. Figyeljük meg, hogy mivel ez nem eszköztár gomb, ezért nem raktunk ki elé a 't'-t. Görgessünk le a Label bejegyzésig és

gépeljük be, hogy "Folder...", majd kattintsunk a Signals fülre és állítsuk be az eseményt "GtkButton/clicked" ről "on_btnGetFolder_clicked"-re. Mielőtt a következő hbox widgetjeinek tulajdonságaival babrálnánk, még egy dolgot meg kell tennünk. A hierarchián belül válasszuk ki a hbox1-et és a Packing alatti expandot állítsuk ismét "No"-ra. Ezzel a hboxnak kevesebb helyre van szüksége. Végül állítsuk be a Text Entry widget nevét "txrPath"-ra.

Ismételjük meg ugyanezt a hbox2-re is: állítsuk az Expandot "No"-ra, a címkét "Filename:"-re, és a paddinget 4-re. A gomb neve legyen "btnSavePlaylist", a szövege "Save Playlist File..." és az Expandja "No". Állítsuk be a kattintás eseményét, majd a Text Entry widget nevét "txtFilename"-re. Mentsünk!

Végül az ablakunknak a lentihez hasonlóan kellene lennie.

Ez mind szép és jó, de mit is csináltunk? Ezt a programot még futtatni sem tudjuk, mivel nincs hozzá forráskód. Amit létrehoztunk, az valójában egy "playlistmake.glade" nevű XML fájl. Nehogy összezavarjon a kiterjesztés. Ez tényleg egy XML fájl. Ha nagyon alaposak vagyunk, akkor megnyithatjuk kedvenc szövegszerkesztőnkkel (esetemben ez a gedit), és megnézhetjük annak tartalmát.

Láthatjuk, hogy egy egyszerű szöveg le tudja írni az ablakot, annak minden widgetjével együtt. Nézzük meg például a main widget kódját (fenn).

Láthatjuk, hogy a widget neve "MainWindow", és a címkéje "Playlist maker v1.0", illetve megtalálhat-

```
<widget class="GtkWindow" id="MainWindow">
  <property name="visible">True</property>
  <property name="title" translatable="yes">Playlist Maker v1.0</property>
  <property name="window_position">center</property>
  <property name="default_width">650</property>
  <property name="default_height">350</property>
  <signal name="destroy" handler="on_MainWindow_destroy"/>
</widget>
```

juk itt többek között annak eseménykezelőjét is.

Nézzük meg az eszköztár gombjainak kódját (lent).

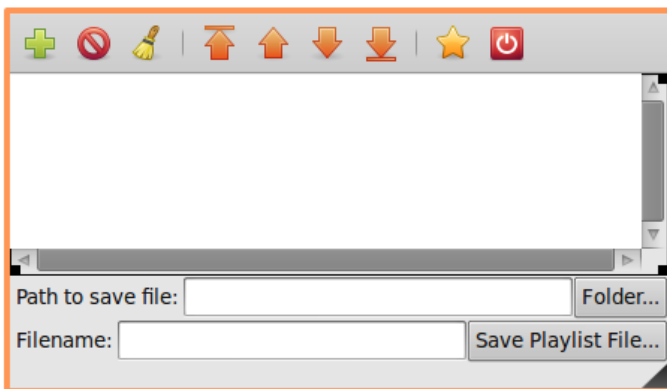
Remélhetőleg kezd érthető lenni a dolog. Most már csak annyi dolgunk van, hogy egy olyan kódot írunk, ami megjeleníti hosszú munkánk gyümölcsét működés közben. Hozzuk elő a kódszerkesztőt és kezdjük ezzel...

Nos, körülbelül ugyanúgy létrehoztuk az importjainkat, mint múlt

hónapban. Vegyük észre, hogy a mutagen.mp3-ból a "sys"-t és az "MP3"-at is importáljuk. A mutagen még a 9-es részben telepítettük, szóval ha nincs már meg nálad, akkor ebben a részben tudsz utánajárni. A mutagen importjára a következő alkalommal lesz szükségünk, és a sys import is csak azért kell, hogy a program az utolsó kivételnél rendesen ki tudjon lépni.

Ezután hozzuk létre az ablakot definiáló osztályunkat. Ezt láthatjuk a jobbra fenn lévő ábrán.

Többnyire megegyezik a múltkorival. Nézzük az utolsó két sort. A glade fájlt (selfgladfile) úgy definiáljuk, hogy a Glade designerben létrehozott fájl nevét tartalmazza. Figyeljük továbbá meg, hogy nem vesszük bele az elérési utat, csak a fájl nevét. Ha a glade fájlunk nem a kód mellett lenne, akkor egy path-ra is szükségünk lesz. Mindazonáltal, mindig jó dolog egy helyen tárolni őket. Következőnek az ablakunkat definiáljuk self.wTree néven. Ehhez fogunk minden olyan alkalommal fordulni, amikor az ab-


```
<child>
  <widget class="GtkToolButton" id="tbtnAdd">
    <property name="visible">True</property>
    <property name="label" translatable="yes">Add</property>
    <property name="use_underline">True</property>
    <property name="stock_id">gtk-add</property>
    <signal name="clicked" handler="on_tbtnAdd_clicked"/>
  </widget>
  <packing>
    <property name="expand">False</property>
    <property name="homogeneous">True</property>
  </packing>
</child>
```

lakra van szükségünk. Továbbá azt is megadjuk, hogy a fájl egy XML, és a megjelenítendő ablak a "MainWindow". Több ablakunk is lehet egy glade fájlban belül. Majd máskor erre is kitérünk.

```
#!/usr/bin/env python
import sys
from mutagen.mp3 import MP3
try:
    import pygtk
    pygtk.require("2.0")
except:
    pass
try:
    import gtk
    import gtk.glade
except:
    sys.exit(1)
```

Nézzük most az eseményeket. Előző hónapban az eseménykezelő rutinokhoz a `button.connect` vagy `window.connect` hívásokat használtuk. Most egy kicsit máshogy csináljuk: egy dictionary-t fogunk használni. Ez egy olyan tömbszerűség, aminél indexek helyett egy kulccsal érjük el az adattagként tárolt elemeket. Ezek a Key és a Data. Itt van a kód, ami egy kicsit

tisztába teszi a dolgot. Egyelőre csak két eseménnyel dolgozunk. (lent)

A két esemény - az "on_MainWindow_destroy" és az "on_tbtnQuit_clicked" - melyek a dictionary kulcsai. A dictionary adata mindkettőnél a "gtk.main_quit". Bármikor, amikor a GUI egy eseményt generál, a rendszer megkeresi vele a dictionary kulcsát, így innentől tudni fogja, hogy mely rutint kell meghívnia. Következőnek hozzá kell kapcsolnunk az ablak üzenetkezelőjéhez. Ezt a következő sorral tesszük meg:

```
self.wTree.signal_autoconnect(dict)
```

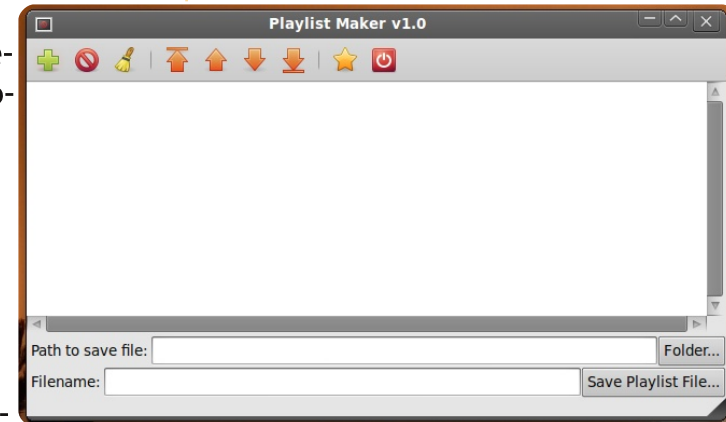
Már majdnem készen vagyunk, csak a main rutinunkat kell elhelyezni:

```
if __name__ == "__main__":
    plm = PlaylistMaker()
    gtk.main()
```

Mentsük el ezt a fájlt "playlistmaker.py" néven! Futtassuk (jobbra)!

```
class PlaylistMaker:
    def __init__(self):
        #=====
        #                               Window Creation
        #=====
        self.gladefile = "playlistmaker.glade"
        self.wTree =
gtk.glade.XML(self.gladefile, "MainWindow")
```

Induláskor még a bezárodáson kívül nem sokat csinál. A maradék a következő alkalomra marad. Azért hogy felkeltsem az érdeklődésedet: TreeViewt, dialógusokat és hasonlókat fogunk használni. Találkozunk a következő számban is!

Glade fájl:

<http://fullcirclemagazine.pastebin.com/YM6U0Ee3>

Python forráskód:

<http://fullcirclemagazine.pastebin.com/wbFDmmBh>

```
=====
#                               Create Event Handlers
=====
dict = {"on_MainWindow_destroy": gtk.main_quit,
        "on_tbtnQuit_clicked": gtk.main_quit}
```


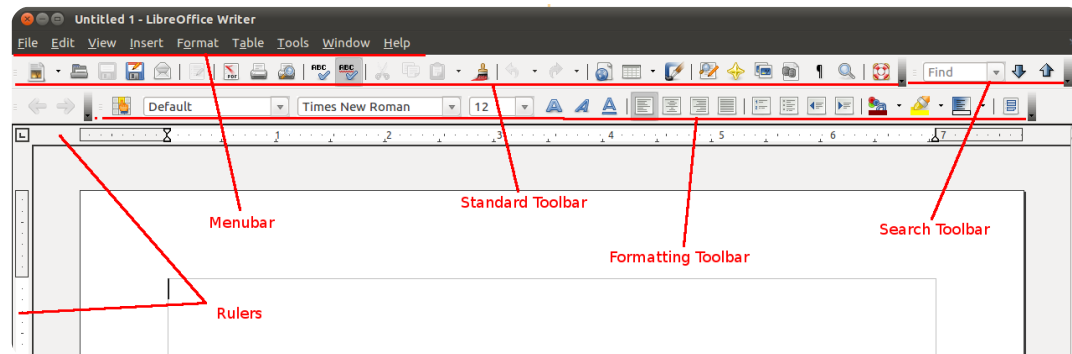
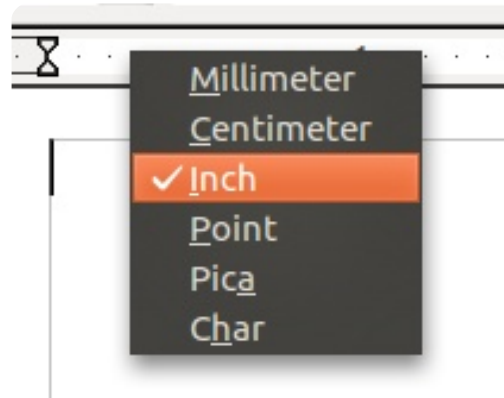
Greg Walters a RainyDay Solutions LLC tulajdonosa, amely egy tanácsadó cég a coloradói Aurorában. 1972 óta foglalkozik programozással. Szeret főzni, túrázni, zenét hallgatni, valamint a szabadidejét családjával tölteni.

Az előző cikkben összefoglaltam, milyen részei vannak a LibreOffice csomagnak. Most azt szeretném bemutatni, hogy milyen egyszerű beállításokat és kézi formázási lehetőségeket tartalmaz a Writer program. A Writer segítségével formázott szöveg alapú dokumentumok készíthetők. Ezek lehetnek egyszerű cikkek vagy levelek, de elkészíthető vele akár egy kézirat, vagy egy diplomamunka is.

Először is vizsgáljuk meg a Writer ablakát. Felül található a menüsor. Itt az összes eszköz és művelet elérhető, ami a dokumentum elkészítéséhez használható. Alatta található az általános eszköztár, ami a gyakori parancsokhoz (pl.: megnyitás,

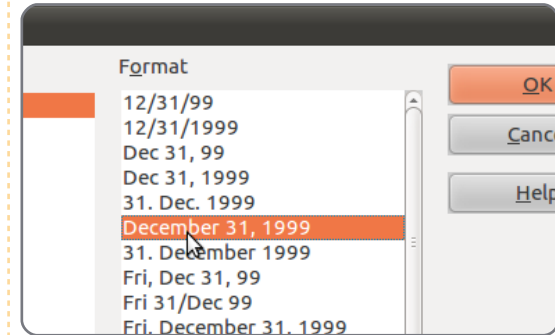
mentés, nyomtatás) ad gyors hozzáférést. Ezalatt található a keresés, aminél lejjebb pedig a gyakran használt formázási funkciók érhetőek el. Az eszköztár kontextus-érzékeny, azaz megváltozik, ha például egy rajzobjektum van kijelölve. Ha a sűgő be van kapcsolva, akkor az egér által mutatott ikonhoz egy felugró ablakban megjelenik, hogy mit is csinál az adott elem.

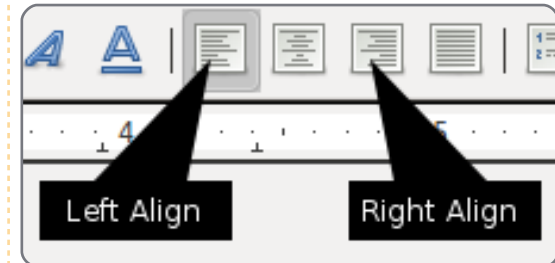
A formázás pont alatt, valamint a bal oldalon található a vízszintes és a függőleges vonalzó. Ez segít, ha a dokumentum elrendezését kell beállítani. Alapértelmezésben az angol nyelv miatt a vonalzó adatai inch-ben értendők. A mértékegységet kétféle módon lehet megváltoztatni. Legegyszerűbb jobb gombbal a vonalzóra kattintani, ahol a felugró menüből ki lehet választani a mértékegység-váltást. Ez akkor hasznos, ha csak az aktuális dokumentumhoz szeretnénk a mértékegységet megváltoztatni. Ha azonban a alapértelmezett értéket szeretnénk átállítani, akkor azt az Eszközök > Beállítások > LibreOffice Writer > View pontban lehet megtenni. Itt a vízszintes, illetve függőleges vonalzókat is be lehet állítani, illetve el is lehet azokat tüntetni.

A következő példában egy levél alapján fogom bemutatni, hogyan is lehet kézzel megformázni az egyes bekezdéseket. Nyissuk meg a LibreOffice-t és hozzunk létre egy új Writer dokumentumot. Tegyük a tetejére az aktuális

dátumot, és igazítsuk jobbra azt. A dátum a Beszúrás > Mező > Dátum pontban érhető el. A dátum formátuma az alapértelmezett: HH/NN/ÉÉ. Fontos, hogy a dátum háttere szürke, ami azt jelzi, hogy ez egy beillesztett mező.

Változtassuk meg a dátum formátumát. Ha duplán kattintunk a dátumra, a felül megjelenő ablakban megjelennek a dátumhoz tartozó formátumok. Válasszuk ki a megfelelőt és kattintsunk az OK gombra.

A jobbra igazítást keressük ki a formázás eszköztárból az igazító

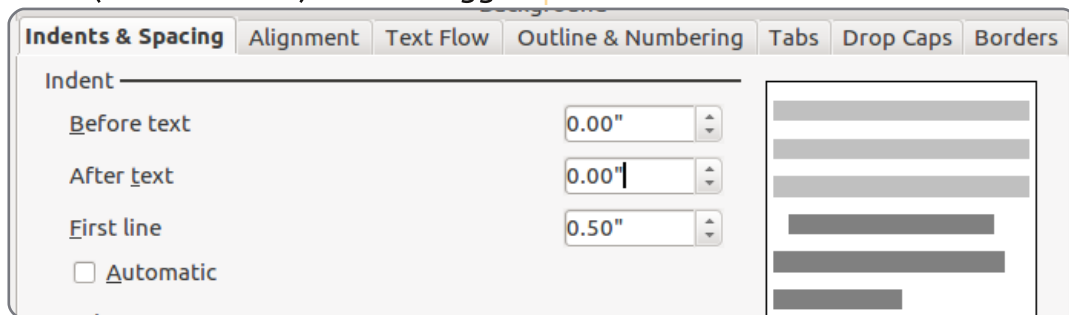

ikonok közül, aminek hatására a dátum a jobb oldalra ugrik. Az End gomb lenyomásával ugorjunk a sor végére, és üssünk egy Entert. Mivel nem akarjuk, hogy a következő bekezdés jobbra legyen igazítva, ezért a következő sort ismét állítsuk balra igazítottra. Írjuk meg az üdvözlést és üssünk Entert.

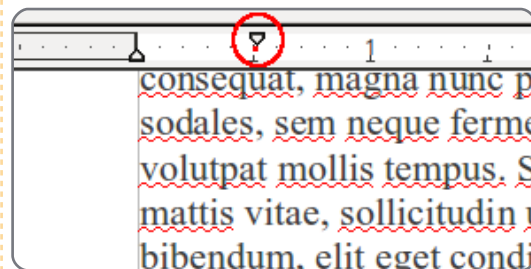
A levelünk törzsét alkotó részben szeretnénk az első sorokat beljebb kezdeni. Ha nem fontos a pontosság, akkor ez a vízszintes vonalzóval is beállítható. A vonalzó bal oldalán található egy fel és egy lefelé mutató háromszög (fent balra és jobbra). Az alsóval – ami felfelé mutat – a teljes bekezdés behúzását lehet állítani. Ugyanez beállítható a jobb oldalon is. A felső (lefelé mutató) háromszöggel

lehet az első sor behúzását beállítani. Kattintsunk is erre rá és húzzuk be kb. 1,2 cm-re.

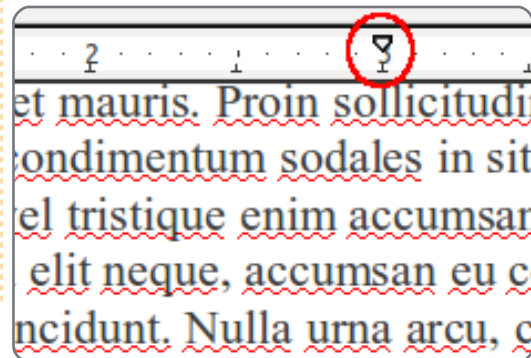
Ha pontos behúzásra van szükség, akkor az a bekezdések formázása ablakban (alul balra) állítható be, amit a vízszintes vonalzón való dupla kattintással lehet elérni, de hozzáférhet a Formázás > Bekezdés menüpontból is. Itt sok más formázással kapcsolatos beállítás is elérhető. Minket jelenleg csak a behúzás érdekel, úgyhogy az „Első sor” részt állítsuk 1.2 cm-re. Kattintsunk az OK-ra. Figyeljük meg, hogy a felső háromszög (első sor behúzása, lent) pozíciója úgy változott, ahogy az előbb megadtuk.

Most gépeljük be a szöveget. Az első paragrafus bevitele után üssünk Entert. Figyeljük meg, hogy a következő bekezdés is pont annyival kezdődik beljebb, mint az előző. A Writer ugyanazt a stílust használja, hacsak nem állítunk be mást.

Amint begépeltek a szöveget, jöhet az aláírás helye, amit szeretnénk máshogy kezelni, mint a dokumentum többi részét. Használhatjuk az előbb bemutatott

módszereket és állítsuk a behúzást 7.5 cm-re. Gépeljük be a zárást és üssünk Entert. A nevünk begépelése helyett illesszük a szövegbe a név mezőt. Ez csak abban az esetben működik, ha a Beillesztés > Mezők > Szerző menüpontban beállítottuk a felhasználói adatokat. Ha a levél készen van, kinyomtathatjuk és elküldhetjük azt.

Bár a kézi formázás kisméretű dokumentumoknál megfelelő, a nagyobbakhoz több automatizmus szükséges. Ha úgy döntünk, hogy megváltoztatjuk egy nagyobb dokumentum formázását, akkor az egyes bekezdések átalakítása igencsak fárasztó lehet. A hasonló helyzetek elkerüléséhez olyan módszer kell, amivel minden bekezdés egyszerre módosítható. A következő alkalommal a stílusok használatát vesszük át, amivel ez teljesíthető.

Az E-olvasók igazi rajongójává váltam. Számos nagy előnyük van; általában olcsóbbak (néhány esetben ingyenesek), nem foglalnak helyet és kitűnően hordozhatók. Éppen most pár tucatnyi könyvet cipelek mindig magammal. Ezt nem tudnád megtenni nyomtatott példányokkal!

Azt gondolhatnád, hogy drága készülékre és szoftverre lenne szükséged ahhoz, hogy élvezd az E-olvasókat, de nem ez az eset. Könnyen elérhető szoftverrel az Ubuntu számítógépeden kezelheted és élvezheted E-könyveidet, és átteheted őket egy hordozható eszközre, pl. egy Androidos telefonra. Bemutatom, hogyan teszem ezt az Egyesült Államokban.

A Calibre: Az asztali megoldás

Az első szoftverdarab, aminek szerepelnie kell az arsenálodban, a Calibre (<http://calibre-ebook.com/>). Ezt úgy hirdetik, mint "minden E-könyv igényünket kielégí-

tő, mindent egy helyen megoldás" és közel áll ahhoz, hogy az legyen. Platformfüggetlen, elérhető Linuxra, Windowsra és OS X-re. Letöltheted a honlapról vagy telepítheted az Ubuntu tárolókból. De jegyezd meg, hogy ez a program aktív fejlesztés alatt áll és a tárolókban lévő verzió nincs karbantartva, így az valószínűleg a legfrissebb verzió alatt lesz. Például amikor ezt írom, a tárolós verzió 0.7.18, míg a Calibre honlapon szereplő legutóbbi verzió 0.7.42. A program állandó használójaként azt mondhatom, hogy szinte soha nem nyitom meg anélkül, hogy ne kapnék üzenetet új verzió elérhetőségéről. Így azt ja-

vasolnám, hogy a Weboldalról töltsd le. Python-ban írták, így függőség keletkezik, de a legtöbb embernél már telepítve lesznek az igényelt csomagok a rendszerükön (python 2.6-ot vagy újabbat igényel).

Mit kapsz, amikor a Calibre telepíted? Kapsz egy gyűjteménykezelőt, egy formátum-konvertálót, metaadat-letöltési és hozzáadási lehetőséget, szinkronizálást az e-könyv olvasó készülékekre és egy olvasót, ami képes szinte minden olyan formátumot kezelni, amely nem DRM-korlátozott. Webszerverként is működik - lehetővé téve,

hogy a gyűjteményedet bármely böngészőből Interneten keresztül elérhesd. Ez nagy üzlet, mivel ingyenes és nyíltforrású, de ha szeretnéd, van egy "Adományozás" gomb a honlapon, rákattintottam, hogy 10\$-t adjak és mindenkit bátorítanék, aki a szoftvert használja, hogy támogassa a szoftver fejlesztését.

Hozd létre a könyvtáradat

Amikor először futtatod a Calibre-t, a "Calibre beállítás varázsló" ad egy kezdeti beállítást, a /home könyvtárban lévő könyvtárral.

Könyveket úgy tudsz hozzáadni, hogy bemásolod a fájlt a könyvtárba, majd rákattintasz a "Könyvek hozzáadása" gombra. A Calibre veszi a könyveket, bemásolja egy könyvtárba, és létrehoz számukra egy adatbázis bejegyzést. A könyvtárhoz a formátumok széles választékában adhatsz hozzá könyveket: CBZ, CBR, CBC, CHM, EPUB, FB2, HTML, LIT, LRF, MOBI, ODT, PDF, PRC, PDB, PML, RB, RTF, SNB, TCR, TXT. És ezeket a fájlokat e formátumok bármelyikéből a kimeneti formátumok némileg csökkentett listájába konvertálhatod: EPUB, FB2, OEB, LIT, LRF, MOBI, PDB, PML, RB, PDF, SNB, TCR, TXT. Ez fontos, amikor az e-könyveidet olvasókészülékre szinkronizálsz. A konverzió két eredményfájlt hoz létre, mivel az eredetit is megtartja.

Ha hozzáadtad a könyveket, metaadatokat is hozzáadhatsz. Sok ingyenesen elérhető e-könyv egyszerű szövegállomány - fedél vagy plusz információ nélkül. A könyvtáradban lévő bármely könyvre rákattinthsz jobb gombbal, kiválasztod a "Metaadat szerkesztése" menüpontot és kész. Minden egyes könyvhöz egyenként teszem a nagyobb felügyelet kedvéért, de nagyban szerkeszthetjük őket könyvsorozatokhoz és később

hozzáadhatsz egyedi adatokat. A metaadatok szerkesztésénél ezt a képernyőt kapjuk.

Begépelheted az információkat a képernyő jobb oldalán lévő mezőbe, de az információ gyakran online elérhető. Ha rákattintasz az alul lévő "Metaadat letöltése a szerverről" gombra, bármely elérhető adatot megtalál a Google könyvből és ráadásul ingyenes hozzáférést kapsz az isbndb.com-on, hogy még több információt adhass meg. A jelenleg kiadott könyvekhez az ISBN-ből kaphatod meg a pontos kiadási információkat, vagy a régebbi köztulajdonú művekhez választhatsz a kiadásokból, hogy megkapd a metaadataidat és fedélinformációidat.

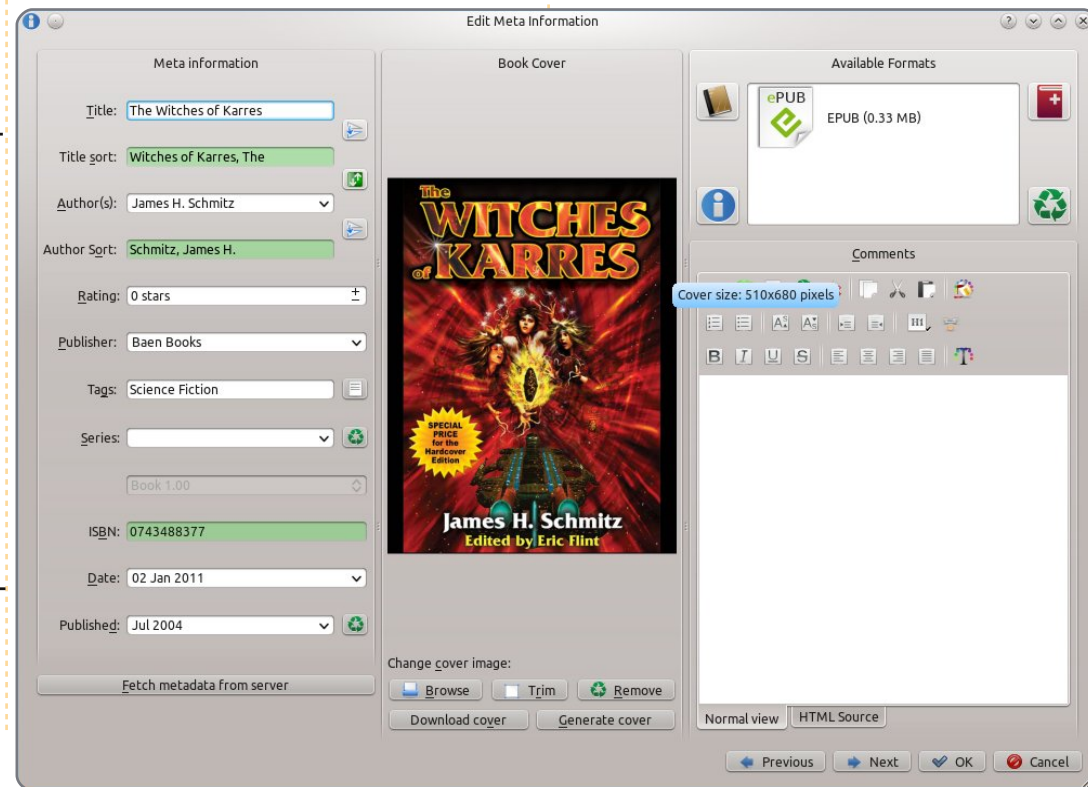
E-olvasók

Talán hallhattad ezt: "K. Melyik a legjobb digitális fényképezőgép? V. Amelyik neked van." Úgy gondolom, ugyanez elmondható az E-olvasókra is. A Calibre nagyszerű a könyvtárad felépítéséhez és kezeléséhez, de igazából semmit nem olvasok Calibrevel, mert számítógépnél kellennem a használatához. Feltételezem, hogy működik, ha van egy laptopod, amit

mindenhová magaddal viszel, de jobban szeretem a könnyebb és hozhatóbb dolgokat. Vannak ajánlott E-olvasó eszközök, mint pl. az Amazon Kindle-je és a Barnes and Noble Nook-ja és ha ezen az úton akarsz haladni, tisztában kell lenned pár dologgal: ezek saját készülékek és DRM-mel korlátozottak. Bármely Amazon-tól vásárolt könyv csak Kindle-n vagy az Amazon Kindle szoftverével fog működni. Ugyanez igaz a Barnes and Noble-ra is. És az ő olvasói és szoftverük különböző formátumokat kezel. Az Amazon Kindle-je nem olvassa az EPUB-ot,

amely az egyik leggyakoribb formátum. De a Nook támogatja az EPUB-ot. Ezek a dolgok teszik a Calibre a különböző formátumok közötti konvertálási képességeit értékesé.

Míg ezek az olvasók értékesek, azt találtam a legkényelmesebbnek, hogy Android telefonon olvasak, mert ez mindig velem van. Az Aldiko 2 verzióban elérhető az Android boltban, ingyenesen és fizetős. A fejlesztők (<http://www.aldiko.com>) azt mondják, hogy az ingyenes verzió hirdetéssel támogatott. Mivel a fizetős

verzió csak 2,99 \$ és szeretem támogatni a fejlesztőket, egyszer megvettem, mert tudtam, hogy ezt fogom használni. Viszont tudom, hogy az Android boltban való alkalmazásvásárlási képesség országoként különbözik. Az Aldiko elérhető bármely Android 2.1 vagy nagyobb verziót futtató Android telefonra és egész intuitív.

Az induláshoz át kell vinned a könyveidet az Android telefonodra. Csatlakoztasd a telefont USB kábelrel, csatold fel az SD kártyádat USB eszközként és másold be a könyveket az ebooks/import könyvtárba. Majd innen importálhatod a könyveket az Aldikon belül a főképernyőn lévő Menu gombbal. Az Aldiko EPUB és PDF formátumú könyveket tud olvasni, amíg azok nem DRM-korlátozottak. De a legutóbbi verzió (2.0) hozzáadja az Adobe DRM támogatását, ha van ilyen korlátozású fájlod. Ha importáltuk, a könyvek megjelennek a könyvtárban és elkezdheted olvasni. Érintsd meg a képernyő bal felső sarkában lévő saját gombot, válaszd a "Lista nézetet" vagy használhatod a jobb felső sarokban lévő lenyíló listát, hogy kiválaszd a "könyvek cím szerint" menüpontot. Keresd meg a kívánt könyvet és kezd el olvasni. Oldalanként egy ol-

dalra húzással tudsz mozogni. Ha bezárod az alkalmazást és később visszatérsz, pontosan ugyanott nyithatod meg a könyvet, ahol bezártad.

Ha van Aldiko a telefonodon, nagyon kényelmesnek fogod találni. Bármikor ha egy sorban vagy váróteremben ragadsz, csak előkapod a telefonod és olvasgatsz egy kicsit. Nem ülnék le hosszú téli estén a tűz mellé és olvasgatnék a telefonon, de hetente befejeznék egy könyvet a telefonomon úgy, hogy az egyébként kárba vesző időmben használom.

KÖVETKEZŐ HÓNAPBAN:

Hogyan szerezhetsz törvényesen e-könyveket az e-könyv olvasóhoz.

EXTRA! EXTRA!

OLVASS EL MINDENT ERRŐL!

A TÖKÉLETES SZERVER KÜLÖNLEGES KIADÁS

Ez a Full Circle különleges kiadása, amely a Tökéletes szerver cikkek közvetlen utókiadása, amelyeket először az FCM 31-34. számában adtak ki.

<http://fullcirclemagazine.org/special-edition-1-the-perfect-server/>

A Full Circle Különleges kiadásait kiengedtük a - gyanútlan világra*

PYTHON 1. KÜLÖNLEGES KIADÁS

Ez a Greg Walters által írt Kezdjük el a Python címmű cikk 01.-08. részének utókiadása

<http://fullcirclemagazine.org/python-special-edition-1/>

* Sem a Full Circle Magazin, sem a készítői sem kérnek bocsánatot a publikációk kiadása közben történő hisztériáért

Irányelvek

Altalános szabály, hogy a cikk témája valamilyen módon kapcsolódjon az Ubuntu-hoz, vagy annak valamelyik változatához (Kubuntu, Xubuntu, Lubuntu, stb).

A cikket bármilyen programmal írhatod. Én az OpenOffice-t ajánlanám, de **KÉRLEK ELLENŐRIZD A HE-
LYESÍRÁST ÉS NYELVTANT!**

Szerkesztés

Kérlek jelezd a cikkedben, hogy melyik képet hová szeretnéd beilleszteni. De az OpenOffice dokumentumba ne szúrd be a képeket.

Képek

A képeket alacsony tömörítési rátájú JPG fájlokban várjuk.

Méretezés: ha végképp nem boldogulsz, küldj egy teljes méretű képernyőképet és mi kivágjuk a megfelelő részt.

Ha a "Fókuszban" rovathoz írsz, kövesd az alábbi irányelveket.

A stílussal kapcsolatos szabályok és buktatók egy részletesebb listája a következő linken látható: <https://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine/Style> - röviden: amerikai helyesírás, mellőzd a l33t szöveget és a smiley-kat.

Az elkészült cikket az articles@fullcirclemagazine.org e-mail címre küldd:

Ha nem tudsz cikket írni, de sokat lógsz Ubuntu Fórumokon, küldhetsz érdekes fórumvitákat is, amiket felhasználhatunk.

Nem Angol anyanyelvű szerzők

Ha az anyanyelved nem angol, ne aggódj. Írd meg a cikked és a mi lektorunk majd kijavít minden helyesírási és nyelvtani hibát. Így nem csak Te segíthetsz a magazinnak és a közösségnek, hanem mi is segítünk Neked a helyes angol elsajátításában!

FÓKUSZBAN

Játékok/Alkalmazások

Ha játékokról/alkalmazásokról írsz, szíveskedj érthetően leírni:

- a játék nevét
- készítőjének nevét
- ingyenes, vagy fizetni kell a letöltésért?
- hol lehet megtalálni (adj meg letöltési/honlap címet)
- működik-e Linux alatt, vagy kell-e hozzá használni Wine-t?
- milyen osztályzatot adnál rá egy ötös skálán
- mik a pozitívumok és negatívumok

Hardver

Hardver esetén kérlek világosan írd le:

- a hardver gyártóját és típusát
- milyen kategóriába sorolnád
- a hardver használata során fellépő hibákat
- könnyű volt-e Linux alatt működésre bírni
- szükség volt-e Windows driverekre
- osztályzatod egy ötös skálán

Nem feltétel a szakértelem - írd azokról a játékokról, alkalmazásokról és hardverekről, amiket a mindennapi életben használasz.

Vannak ám olyan fájlrendszerek is, amelyek nem Unix őseinktől származnak. Olyan sok van belőlük, hogy a “sok” nem is jó kifejezés. De miért érdekelne ez minket? Hát, sajnos, nem egy Linuxos buborékban élünk - felvilágosulatlan kollégáink, rokonaink és barátaink állandóan olyan fájlrendszereket használnak, amelyeket nem linuxra terveztek. Na melyik ezek közül a legnagyobb? A Microsoft áldott meg bennünket a FAT-tal és az NTFS-sel, míg az Apple a Macintosh-on keresztül adta nekünk a HFS-t.

Lássuk a FAT-ot

Legutóbb szóba került az MS-DOS, de az alatta működő fájlrendszer nem említettük: a legkorlátzottabb, de legerjedtebb fájlrendszert, a FAT-ot. A fájl allokációs tábláról kapta a nevét, ami a fájlok tartalomjegyzéke, vagyis a fájlok tartalmának és azok lemezen való elhelyezkedésének összerendelése.

A FAT16 és a FAT32 (16 és 32 bi-

tes címtartományú) naplózatlan fájlrendszerek, jogosultságkezelés nélkül, de hála a Microsoft-nak, a VFAT és a FAT32 a Windows 95 és 98-as gépek hátán világszerte terjedtek. A flash RAM eszközök - digitális kamerák, USB memóriák, és hasonlók - alapértelmezett fájlrendszerévé váltak. Kicsik és könnyen adoptálhatók, megfelelően működnek azokon az eszközökön és beágyazott alkalmazásokban, ami miatt nekünk is szükségünk van FAT-támogatásra Linux alatt, ha kamerát, zenelejátszót, vagy hordozható tárolót szeretnénk csatlakoztatni.

A FAT 16 egyszerű mivolta erőssége és gyengéje is egyben. Innen erednek a 8 karakteres fájlnevek, a fájl típusát jelölő 3 karakteres kiterjesztésekkel. Azt gondolnád, hogy nehézkes Twitteren fogalmazni, pedig az igazi kihívás nyolc karakterből beszédes fájlnevet választani és legfeljebb 11 karakter hosszú könyvtárnevekkel rendszerezni a fájlokat. Képzelheted mennyire örülünk, amikor a nagyobb merevlemezeket is támogató VFAT (virtuális FAT) és FAT32 fájlrendsze-

rekkel akár 255 karakter hosszúságú neveket is adhattunk fájljainknak. A nagy partíció jól is működött, ha egyszer sikerült létrehozni. Bár, néhány program ennek 32GB-os korlátot szabott, és ezek közé tartozott az ominózus Windows XP telepítő is.

Mára már senki nem vágyik ezekre a fájlrendszerekre. Még a FAT redundáns biztonsági másolata jelent is némi biztonsági tényezőt, a FAT fájlrendszerek igen sérülékenyek. A teljesítmény megőrzése érdekében rendszeres karbantartásra és töredezettség-mentesítésre van szükség.

Az NTFS a Windows NT-vel érkezett (nem érdemelte ki az “Új Technológia” elnevezést). A Windows megmaradt az NTFS-nél, amit a munkacsoportok széles körben használtak helyi hálózaton belüli fájl- és nyomtatógépszámításra. Ez viszont már Novel Netware alapokon nyugvó naplózott, megbízható jogosultságkezelést is támogató fájlrendszer. Sokféle fájlmegeosztási funkciót biztosít, támogatja a nagy partíciókat, és a teljesítménye is

megfelelő, de még mindig “egyedülállóan” Microsoft-os. Lényeges viszont, hogy a Linuxban is van nyílt forrású NTFS támogatás. Hozzáférhetsz a Windows merevlemezekhez, és létrehozhat új NTFS partíciókat, és Windows-kompatibilis megeosztott mappákat. A Linuxos Samba infrastruktúrával egyszerűen kezelheted a Windows megeosztásaid, még ha nem is doktoráltál fájlrendszerekből. Szinte még sosem sikerült tönkretennem az NTFS-t. Szinte.

Ha a rokonaidnak és barátaidnak segítesz a számítógéphasználásban (márpedig miért ne tennéd, hiszen nagy számítógéprajongók), szinte biztos, hogy hamarosan szóbakerül az NTFS.

Az Apple

Az Apple saját, Macintosh számítógépeken (vagy más Mac OS-t futtató gépeken) használatos hierarchikus fájlrendszeréből (HFS) fejlődött ki a HFS Plus, vagy HFS+, vagy Mac OS Extended (de semmi esetre sem “HFS Extended”). Igazán eldönthették volna. Az iPod di-

gitális zenelejátszókon többek között HFS Plus van.

Unix fájlrendszer leszármazottjaként a HFS Plus is naplózott, kezeli a jogosultságokat, metaadatokat, alias-okat és szimbólikus linkeket. De Apple lévén mindent kicsit más-képp csinál, mint mások. A naplózás hiányában az eredeti HFS gyakran összeomlott. A HFS Plus már kicsit elegánsabb.

A linux kernel alapszintű HFS és HFS Plus olvasási műveleteket támogat, arra az esetre, ha esetleg lenne egy Mac-ed. A naplózást, ami az íráshoz szükséges, szinte lehetetlen kivitelezni (mert túl sok licenszelési és szabadalmi kérdést vet fel). A korszerű Mac-ekben alapból be van kapcsolva a HFS Plus naplózás, és nem hiszem, hogy Linux alól szívesen írnál naplózás nélkül egy HFS Plus-os partíciót.

A Mac OS a BSD 4.4 Fast File System-jén (FFS) alapuló Universal File System-et (UFS) is támogatja, ami egy nagyon hatékony naplózott fájlrendszer, de a metaadatok terén vannak hiányosságai. Azt hiszem, hogy egy újabb változat kifejtésére egy élet is kevés lenne és amúgy is lassan el kell mennem aludni.

Zsákutcák

Mellékesen, az IBM is megpróbálta felvenni a versenyt a Windowszal, amikor a HPFS-t (nagy teljesítményű fájlrendszer) használó OS/2-t piacra dobta. A maga korában valóban nagy teljesítményű volt, mégsem használta senki.

Csillogó-villogó

Szinte már zavarban vagyok, hogy meg kell említenem azokat a fényes, csillogó korongokat: az optikai lemezeket.

Az ISO9660 egy CDROM fájlrendszer, ami megfelel a szabványnak, amiről a nevét kapta. A Linux nagyon jól támogatja a CDROM-okat és ISO képeket. A parancssori, vagy a grafikus felületű programok segítségével becsatolhatunk, vagy átmásolhatunk szinte bármilyen ISO képet. A gépek közötti másolásnak legbiztosabb módja volt ez, amíg az optikai meghajtók ki nem mentek a divatból.

Az UDF az univerzális lemezformátum rövidítése, pedig nem szolgált rá erre a névre. Az UDF majdnem szabványt teremtett. Úgy lehet vele újraírható optikai lemeze-

ket írni, hogy nem kell lezárni, vagy újabbnál újabb session-öket létrehozni. Elvileg egy UDF-es lemez olyan, mint egy floppylemez, csak nagyobb a kapacitása. Gyakorlatilag viszont az újraírók sokfélesége és különböző verziók Windowsos támogatása miatt könnyedén tönkretudod tenni a fájl allokációs tábla UDF-es megfelelőjét, különösen, ha törölsz is fájlokat. Nagyon sok CD-ROM hibásan olvassa, nyitja, vagy zárja le ezeket. Linux alatt közel sem ennyire problémás a használata. De az optikai lemezek ilyen használata egyszerűen fájdalmasan lassú.

Befejezés

Ezzel a Linux alatt elérhető fájlrendszerek végeláthatatlan listájának végére értünk. Szemfüles olvasóink talán észrevehették, hogy kifejejtettem valamit: az NFS-t. Nem felejtettem ki. A Network File System nem valódi fájlrendszer, csak egy fájlmegosztó protokoll, mint a Samba (csak éppen nem olyan, mint a Samba). Talán erről is érdemes volna írni egy "Hogyant".

Az én történetem

Írta C. F. Howlett

A 7.04 környékén ismer-tem meg az Ubuntu-t. Bár nem volt szándékom-ban az operációs rendsze-kről való tudomásom kibővíteni, de mivel a Dell asztali gépre való Windows XP telepítés egy katasztrófális hardver hibába torkolott, és egy blogbejegyzés megadta a kezdőlökést az Ubuntu felé. Kicsit kutakodtam az Ubuntu-ról az interneten majd megrendeltem egy ShipIt CD-t.

A telepítés elég izgalmasra sikeredett. Úgy emlékszem, a mode-met nem sikerült működésre bírnom, így az Ubuntu-nem tudtam internetezni. Mint újdonsült du-al-boot felhasználó, sokat szívtam. Bár tanultam egy-két új dolgot, és érdekes volt, úgy láttam, az Ubuntu nem nekem való. A Windows ak-korra már úgy-ahogy működött, úgyhogy inkább azzal folytattam.

Egy évre rá megvettem az első laptopom, és rendeltem még egy CD-t. Kis bütyköléssel működött a wifi! Milyen üdítő volt a Windows-tól való elszakadás! Élveztem az IRC csatornákon való beszélgetése-

ket, és sok konfigurációs problé-mámra megleltem a választ. Sikerült egy dual-bootot is beizzíta-nom a wubi segítségével. Örömmel konstatáltam, hogy az Ubuntu drá-mai módon fejlődött azóta, hogy először találtkóztam vele. Sajnála-tos módon azonban a laptopom be-halt.

Ezt követően egy évig használ-tam dual-bootot az asztali gépen. 2009. október elején vettem egy új laptopot, amelyre feltettem az Ubuntu 9.10-et wubival a Windows 7 mellé. Szerencsétlen módon azon-ban a hírhedt grub/grub2/wubi hi-ba áldozata lettem. Megpróbáltam az Ubuntu-t bootolni, de nem ment, és féltem, hogy wubi nélküli dual-bootra kényszerülök. Az elkövetke-zendő pár hónapban elég óvatosan bántam az Ubuntuval, és türelmetle-nül vártam a Canonical megoldásá-ra. Akkoriban találtkóztam olyan cikkekkel, amelyek az OS X Linuxon keresztüli telepítéséről szóltak. Ez-által megtudtam, hogy létezik trip-la-boot is. Lenyűgözött ez a változatosság!

Nem tudtam ellenállni ennek a

hármás-bootnak. Pár hónapba bele-telt, de még többet tanultam a Li-nuxról. 2010 februárjára volt egy teljes funkcionalitású Dell 1545 lap-topom, amin Ubuntu 10.04, Win-dows 7 és OS X volt telepítve. Habár fenn volt mind a három, 90%-ban Ubuntu-t használtam.

A következő feladat az Ubuntu 60 GB-os partíciójának 10 GB-ra csökkentése volt, mivel szükség volt némi helyre a merevlemezen. A feladat elvégzését követően a rendszer nem tudott betöltődni, de a CD-ről való betöltést követően tudtam frissíteni a Grubot. Ezt követően ismét helyreállt a rend.

Nemrégiben komolyan elke-zdett foglalkoztatni a podcasting (hang- és videóanyagok közzététe-le az interneten). Elkezdtem az Au-dacity és más, Ubuntu Studioban található multimédia szoftvereket tanulni. Múlt héten összetalálkoz-tam az OHE (Operator Headspace Error) hibával, és a megoldás remé-nyében eltávolítottam valamit, amit nem kellett volna. Úgy tűnik kritikus fájl-t töröltem, mert megbé-nította az audió renderelést. Mind

a parancssori, mind a csomagkeze-lő általi helyreállítási kísérletek ku-darcba fulladtak a töredezett csomagok miatt. Mivel sürgetett az idő, úgy döntöttem, újratelepítem az Ubuntu-t.

A FCM-ben és az interneten ta-lálható instrukciókat követve újra-raktam a partíciókat és a fiókomat a meglévő adat és beállítások el-vesztése nélkül! Bootoláskor kide-rült, hogy az adataim csak olvasási joggal rendelkeznek, de valószínű olvashattam már valahol erről, mi-vel hamar rájöttem a megoldás nyit-jára. A /user mappa jogosultságát megváltoztattam olvasás/írás mód-ra. Probléma megoldva! Az Ubuntu megtanított arra, hogy az ilyen, ré-gen leküzdhetetlennek hitt akadá-lyokat nyugalommal megoldjam. Az Ubuntu segített abban, hogy jobban megértsem a számítógépe-ket, és megnövelje használatának élvezetét. Már várom, hogy a követ-kező LTS kiadást kipróbáljam 2012-ben!

Elterjedt az internetes kalózkodás és a szerzői jogok körüli online szabálytalanság. A visszások bejelentése már rég nem számít dicsőségnek: számuk csökkenőben, már-már kiveszőfélben van (kivéve természetesen azokat a kirívó eseteket, amikor valakit ez vagy az a csoport beperel). A zeneiparban megszokott módszer szerint az ipar maga kontrollálja azt, hogy ki mit birtokol és kinek van joga hozzáférni ahhoz, amiről azt gondolja, hogy az övé. De ez így nem működik. Az utóbbi évek során világossá vált, hogy itt változtatni kell valamin.

Amikor az ember szembesül a szabályokkal, konvenciókkal, "törvényekkel", általában kétféle módon szokta őket kijátszani. Az egyik, elterjedtebb módszer az, hogy áthágja őket (aminek természetesen megvannak a maga nem túl kedvező következményei) illetve a másik módszer, amit főleg vezetők és látványos szövegírók szoktak alkalmazni, hogy megváltoztatják őket.

Az FOSS (Free and Open Source

Software - Ingyenes, Nyílt Forráskódú Szoftver) története ékes példa arra, mekkora változást idéz elő a szabályok módosítása - ahelyett, hogy megszegnénk a szabályokat. Ha valakinek ismeretlenül cseng a dolgok régi menete és a változás, ami bekövetkezett, annak javasolom Eric Raymond "A katedrális és a bazár - Egy botcsinálta forradalmár gondolatai a Linuxról és a nyílt forráskódú programokról" c. könyvét. (Kiskapu Kiadó, 2004)

A **Severed Fifth** együttes (<http://www.severedfifth.com>) pedig a FOSS filozófiájának hatására döntött a szabályok átírása mellett. Ahogy ők jellemzik magukat: "egy csapat mindenre elszánt fickó, akik elhatározták, hogy megváltoztatják a zeneipart".

Nyilván egy effajta cikk, ill. magazin esetében az Olvasó elvárása az, hogy hemzsegi legyen a technikai részletek azokról a FOSS-szoftvekről, amiket az együttes a jogvédett programok helyett használ. Sajnos azonban ezt más cikkek fogják majd boncolgatni; esetünkben az együttes filozófiája élvezzi az elsőb-

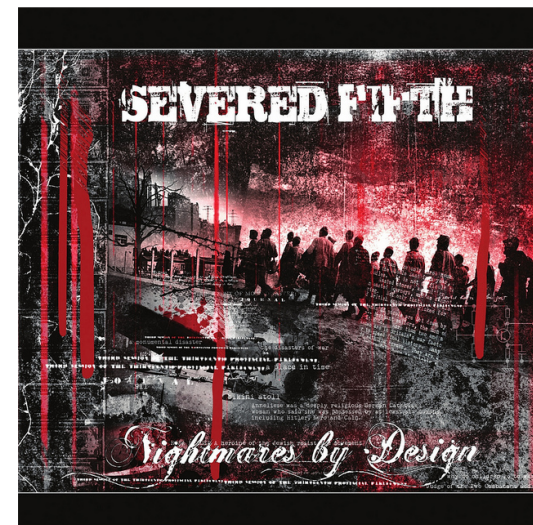
sége.

A weboldal tartalmából:

"Az együtttest Jono Bacon alapította 2008-ban. A Severed Fifth ötvözi a zenéjében a Bay Area thrash-t a brit metálal, felvonultatva további zenei hatásait széles skáláját. A végeredmény egy feszes, jelentékeny és ritmikus támadás mélyre hangolt gitárokkal. Ha szereted a metázenét, a Severed Fifth-et is szeretni fogod."

"A Severed Fifth nem egy egyszerű metálbanda, mert ők megváltoztatják a zeneipar működését. Jono Bacon alapító filozófiája az, hogy a Severed Fifth összes munkássága ingyen hozzáférhető, így a rajongók közelebb kerülhetnek az együtteshez és felhasználhatják a banda műveit saját alkotómunkájukhoz. A Severed Fifth célja egy olyan zeneipar, ami az együttesek és a rajongók felé egyaránt tisztességes."

Akik esetleg nem ismerik Jono Bacon-t: ő az Ubuntu Közösség manager-e, továbbá olyan cikkek szerzője, mint "A közösség művészete" The Art of Community (<http://www.artofcommunityonline.org/>). Ő a közösség guruja, ha egyáltalán létezik ilyesmi. Jim Adams-szel, Ron Crockett-tel és Ben Gibbs-el együtt alapította a Severed Fifth-et. Ránk is szükségük van ahhoz, hogy megváltoztassák a

zeneipart.

A GNU/Linuxhoz hasonlóan, mely a világon található közösségek támogatásával fokozatosan fejlődött, a Severed Filth is lépésről lépésre építi ki a maga rajongói közösségét a világ minden pontjáról. A közösséget az együttes zenéje iránti rajongás és a változás filozófiája tartja össze.

Jono maga erről így beszél:

“A Severed Filth-tel az elsődleges célom az, hogy a zeneiparban felkeltsem a figyelmet úgy, hogy létrehozok egy sikeres, ún. Free Culture

együttest, mely

• ingyen hozzáférést nyújt a zenéhez (így a rajongók megoszthatják egymással a dalokat, ezáltal még több ember kap lehetőséget, hogy megismerje az együttest)

• növekvő, sokoldalú közösséget tart fenn (a közösségünk a lelke mindannak, amit csinálunk - mi működtetjük a globális Severed Filth Street Team-et és a regionális Street Team-eket is, melyek ebben segítenek)

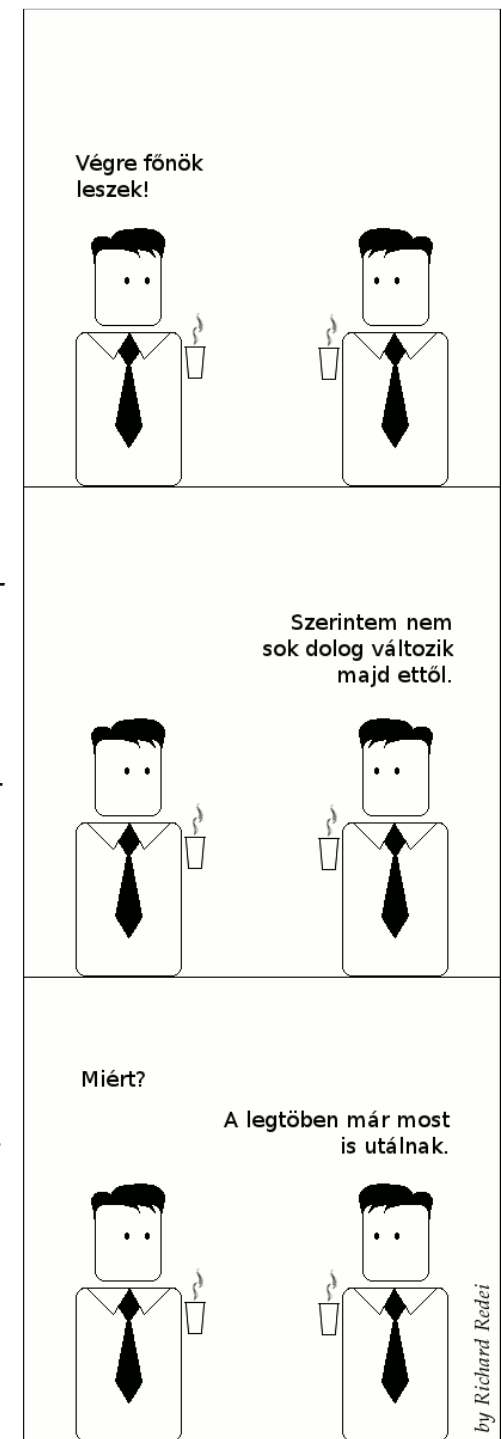
• bátorítjuk az embereket, hogy felhasználják a zenénket a saját munkáikhoz, remixekhez - már láttunk nem egy példát erre a Youtube-on, videójátékokban és hasonlóknban.”

A Severed Filth dalok és sample-ök több helyen felbukkantak már: csengőhangoktól kezdve videojátékok betétdalaiig. A közösség vonzerejére jellemző, hogy Amerika-szerte feltűnnek már a Street Team-ek, sőt, az Egyesült Királyságban, Németországban, és még az Egyesült Arab Emírátságokban is.

Jono további részleteket is elmond: *“A terv roppant egyszerű: legyen a Severed Filth a Free Culture művészet sikeres példája, így más művészek is elmondhatják, hogy ‘ha ezeknek a srácoknak sikerült, akkor nekünk is fog!’”*

A FOSS-mozgalom nem változtatta meg teljesen a szoftvervilág képét de ahhoz kellőképpen megváltoztatta a szabályokat, hogy immár minden egészen más-képp nézzen ki. Az olyan együttesek, mint a Severed Filth, más, hasonló gondolkodású egyénekekkel együtt haladnak előre. Ki tudja, hogy milyen lesz pár éven belül a zeneipar. És mindkét esetben - legyen ez akár a FOSS vagy egy olyan együttes, mint a Severed Filth - van egyvalami, amit bármelyikünk megtehet: csatlakozzunk a közösséghez, osszunk meg és segítsük alakítani a jövőt.

MORE UBUNTU!

Can't get enough Ubuntu?
We've got a whole lot more!
DON'T MISS ANOTHER ISSUE!

Ubuntu 10.04
Kubuntu 10.04
on a double-sided DVD

ubuntu 10.04 Lucid Lynx

UBUNTU
user
EXPLORING THE WORLD OF UBUNTU

TOTALLY LUCID

THE LYNX LEAPS
What's new in Ubuntu 10.04?

**HUGE SAVINGS OFF THE NEWSSTAND PRICE!
SUBSCRIBE NOW!**

TUNEUP FOR STARTUP
Find out why Lucid boots faster

Getting around in Launchpad
New ink: Exploring OpenOffice 3.2
Create your own e-books

DISCOVERY GUIDE

WWW.UBUNTU-USER.COM/SUBSCRIBE-NOW

A Piano Booster (<http://piano booster.sourceforge.net/>) egy kitűnő, nyílt forráskódú zongoraoktató program.

Bármilyen MIDI állomány betölthető. A PB lejátsza azt, tőled pedig azt várja, hogy leüsd a megfelelő billentyűket a MIDI-billentyűzeten. Január óta az új, Light-Key-nek vagy Guide-Lamp-nak nevezett, rendkívül hasznos funkciót is támogatja, amivel a tanulás és játék még szórakoztatóbb.

Háttér

Amikor MIDI-s billentyűzetoktató programot kerestem, a „világító billentyűzet” funkció volt fontos számomra. Kettőt találtam, az egyik a synthesia volt, a másik a karakeyoke. Mindkettő támogatja a Light Keys-t, de mindkettő shareware, és egyik sem linuxos... bár eláru- lom, hogy mindkettő futtatható Wine-nal, ami ehhez külön konfigurálást sem igényel!

Végül rátaláltam a Piano Boos- terre, amit a brit Louis Barman alkotott és tart karban. Eredeti szándéka kottaolvasás tanítása

volt, a képernyőn hangjegyeket görgetve, melyeket a felhasználónak kell pontosan lejátszania a MIDI-eszközzel. Sok különböző funkció segíti a tanulót, mint például a zene lelassítása, ismétlés, transzponálás, és így tovább. Véleményem szerint kezdőknek ez a legjobb program, de (akkoriban) még nem volt „világító billentyűzet”.

Így történt

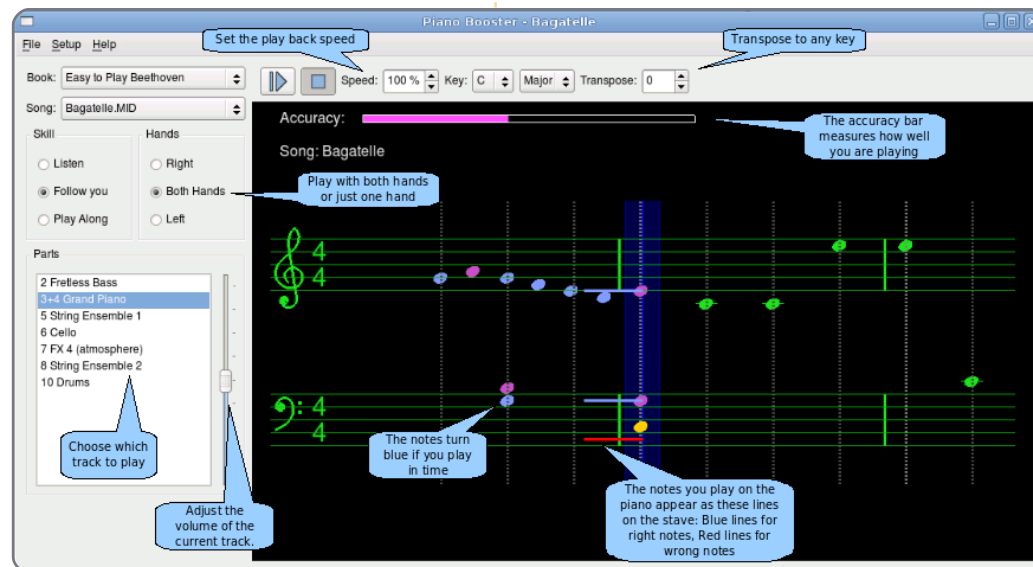
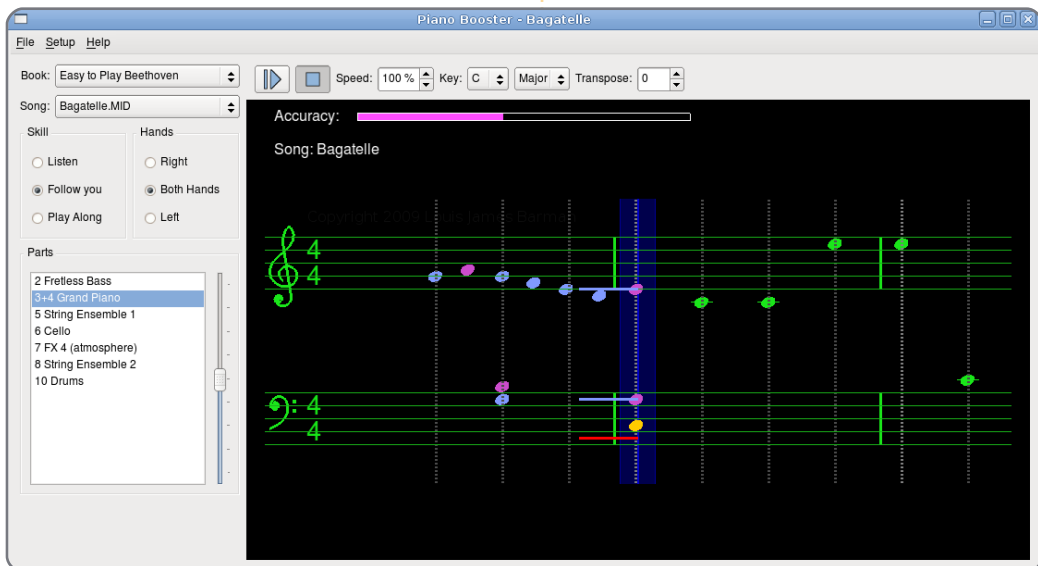
Az emberek folyamatosan írogat- tak Louis-nak a fórumon kérve, hogy vezesse be ezt a funkciót, de ő nem volt hajlandó erre. Végül

mégis meggondolta magát, és úgy döntött, hogy támogatja a Light-Key-t, avagy Guide-Lampot. Pár nap múlva már teljes mértékben tá- mogatta a Piano Booster a Light-Key funkciót.

A Piano Booster nagyszerű, hihe- tetlenül kis helyet foglal, és natív módon lefordítható Linuxon. OSX-en és Windowson is futtatható.

Felszerelés

Akik még nem választottak ma- guknak szintetizátort, azoknak olyan hangszeret javaslok, amelynek

Fókuszban: Piano Booster

billentyűzete alatt LED lámpák vannak. Némelyikük már 200 USD alatt kapható. Ilyen például a Yamaha EZ-200, a Casio LK 220, LK-300 TV és az LK-43.

Én a Piano Boostert pillanatnyilag a 12 éves Fujitsu Stylistic C500 táblagépen futtatom, amihez a MIDI billentyűzetet egy olcsó USB-MIDI átalakítóval csatlakoztattam:

(<http://www.dealextreme.com/p/usb-to-midi-cable-with-16-midi-input-output-channels-1-8-meter-11277>).

Mind a táblagépemnek, mind a Yamaha EZ-200-nak beépített akkumulátora van, ezért külön tápegységre sincs szükség, így tökéletesen hordozható.

A táblagépen Ubuntu Lucid alapú Puppy Linux operációs rendszer

fut, ami sokkal jobban megfelel egy ilyen gyenge és régi géphez, mint az Ubuntu asztali változata, aminek nagyobb az erőforrásigénye.

9/10

Pozitívumok:

- Ingyenes
- Használata egyszerű
- Nem igényel sok erőforrást

Negatívumok:

- Néhány apróbb bug
- A fórumon olykor sokáig kell várni a válaszra.

Kihagyátok!

Fura, hogy kiválasztottatok három Lilypond alapú apopot, de még csak meg sem említettétek a Frescobaldi-t. Még furább, hogy hanyagoltátok a Musescore-t.

Ludo

Boldog évfordulót!

Meglepődve ébredtem rá, hogy most márciusban már hét éve használók Ubuntut. Azért kezdtem el használni, mert elegendő lett a Windowsból, és a Vista eljövele még az XP-nél is több korlátozást ígért.

Szóval úgy döntöttem, hogy veetek egy közelebbi pillantást a Linuxra. Akkor nem tudtam még biztosan, hogy melyik disztrót válasszam, de láttam egy ma már nem létező tévé-műsört, a „The Screensavers”-t, melyben mai Linux-disztrókról adtak körképet, és beszéltek az Ubunturól, amit be is mutattak. Amik felkeltették a figyelmem:

- 1) Ingyenes szállítás a Shipt-tel
- 2) Live CD-vel küldték, hogy kipróbálhassam, telepítés előtt, és:
- 3) Csak egy CD-re volt szükség a telepítéshez (mínusz a Live CD, ami akkoriban még külön volt)

Azonnal megrendeltem az ingyenes CD-t a Shipt-ből, ami néhány hét múlva meg is érkezett. Azóta vissza sem néztem. Igen, az évek folyamán voltak problémák, mint az X összeomlása az első években, amikor le kellett küzdenem (meg kellett tanulnom) a parancssort is. Az x.conf a vi-ban nagyon ijesztő volt először. Nem is említve a kodekek telepítését, az alsa-t, a pulse audio-t, flash plugineket stb., de a közösség mindig segítségemre volt a cikkekkel, és az Ubuntu maga is sokat fejlődött az évek során. A 6.10 óta egyszer sem halt meg alattam az X.

Szerintem az egyetlen, ami hiányzik az asztali Linuxból, az a játék. Persze, van egy csomó ingyenes és indy fizetős játék, de meg kell nyerni a nagy neveket a Linux számára, és akkor követi őket a többi kereskedelmi alkalmazás is.

Dougn Redhammer

Ebook genetika

Köszönjük, hogy ilyen remek magazint adtok nekünk olvasnivalónak. Mindig várom az új számokat. Bár még csak újonc vagyok, az egész számot szívesen olvasom, főként azokat a részeket, amelyek nem a programozásról szólnak. Kutató vagyok, a genetika a szakterületem. Tudátok valamit a számomra is megjelentetni?

Még egy dolog. Van egy Amazon Kindle-öm. Az ilyen ebook-olvasók egyre elterjedtebbek. Szívesen olvasnám a Full Circle Magazint a Kindle-ön, ez akkor volna lehetséges, ha kijönne a magazin ePub, mobi, vagy hasonló ebook-barát formátumban. Lehetséges lesz ez egyszer?

Saurabh

Ronnie válaszol: *Sajnos nincs tudomásom arról, mely szabad, nyílt forrású szoftver használatos a genetikában, és mivel nem vagyok genetikus, valószínűleg nem én vagyok a legjobb ember arra, hogy tudomá-*

Join us on:

nyos szoftverekkel foglalkozzak. Úgyhogy a felhívás inkább szóljon hozzátok, kutatókhoz, genetikusokhoz és a többiekhez is! Kérlek benne teket, írjatok ismertetőt kedvenc alkalmazásotokról, ha használtok valami szabad vagy nyílt forrású szoftvert munkátokhoz. Vagy ami még jobb, küldjétek cikket arról, hogyan használja a projektetek a szabad, nyílt forráskódú szoftvereket. A e-book formátummal kapcsolatban, sajnos nincs elég időm arra, hogy többféle változatot készítsék a magazinból, úgyhogy inkább ajánlanám a Calibre-t (<http://calibre-ebook.com/>) vagy hasonló szoftvert, ami különböző e-book formátumokra tud konvertálni. Ha valaki készíti minden hónapban e-book formátumot, küldje át e-mailben, és kitesszük az oldalra.

SEGÍÍÍÍITSÉÉÉÉÉ!

A Full Circle magazin király! Imádom az összes változtatást, amit csináltatok, a szaksorozatok, a benne levő információk széles skáláját. Egyre inkább gondolkodom, hogy én is részt vegyek a munkában – de nem tudom, hol kél el a legjobban a segítség. Köszönök mindent!

Joel Kilthau

Ronnie válaszol: *Folyamatosan keresünk új szerzőket, legyen szó sorozatokról vagy épp egyszeri cikkekről. Mindig szoktam javasolni, hogy írjatok olyan alkalmazásokról, amiben a legjobban otthon vagytok. Ki tudja, az egyszeri cikkedből nem lesz-e sorozat, vagy épp olyan embereket fordít az alkalmazás felé, akik eddig a létezéséről sem tudtak.*

Se kivágás, se beillesztés

A zon agyalok, miért nem lehet kivágni és beilleszteni az FCM pdf-ekből. Más pdf-olvasókkal sem megy. Sem Unix-on, sem Arch-on,

sem a munkában, sem otthon, de még a többi Ubuntu-rajongó sem tud.

Viszont a Python-kiadásban ki lehetett mindent jelölni, ki lehetett vágni, és aztán beilleszteni. A 46. számban már nem lehet kivágni és beilleszteni, például az e-mail címet a 37. oldalról.

Cornelis

Ronnie válaszol: *Tippem sincs, mi lehet a gond a másolással nálad. Kipróbáltam a 46. számmal, és szépen működött (KDE alatt), egyáltalán nem volt probléma. A különleges kiadások pdf-jei mások ebből a szempontból, mivel azokat más számokból ollózta össze valamiféle sötét praktikák alkalmazásával Robin Catling. Ha valaki másnak is gondja van másolással-beillesztéssel, kérem, szóljon!*

RadioTray

J elenleg dualbootos a rendszerem, Ubuntu 10.10 és Windows 7 van a Dell Inspiron 1750 gépemen, de azóta szöszmötölök a Linux-szal, amióta a Red Hat bevezette a grafikus telepítőt a 90-es években.

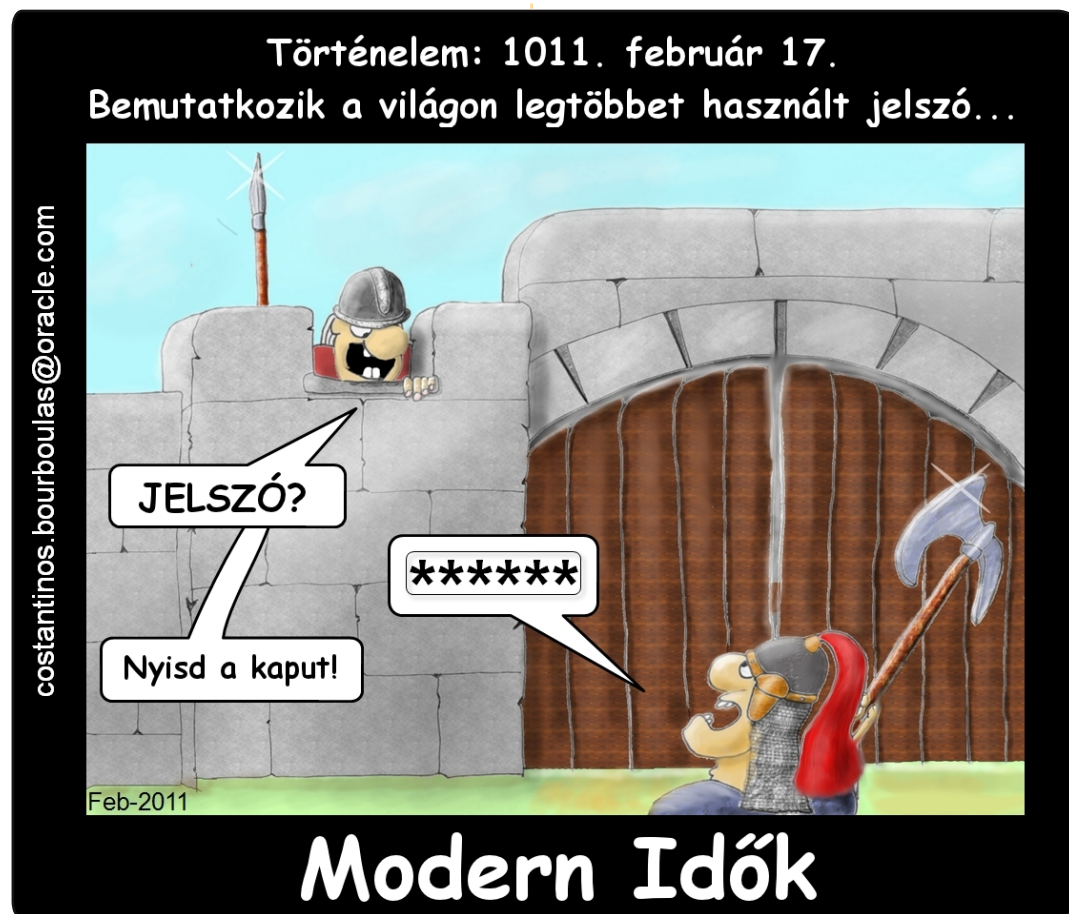
Az egyik kötelező elem, ami minden Windows telepítem részét képezte, a Screamer Radio volt. Ez a kis program internetes rádiót tud lejátszani, és semmi mást. Évekig használtam különböző Linuxos lejátszókat, amik melleleg internet rádiót is tudtak, meg mindenféle bugos alkalmazást, amik egyáltalán nem működtek.

A változást a RadioTray hozta el (<http://radiotray.sourceforge.net/>).

Tud mindent, amit egy streaming rádiós alkalmazástól várok, és remélem, folytatják a fejlesztését.

Az egyetlen dolog, ami miatt megtartom a Windows 7 telepítemet, az a Netflix.

Craig Anderson

Hölgyek és az Ubuntu

Írta Elizabeth Krumbach

Elizabeth Krumbach: Kérlek, mesélj egy kicsit magadról!

Flavia Weisghizzi: Flavia Weisghizzi vagyok, 34 éves, és abban a csodálatos olvasztótégelyben élek, amit úgy hívnak, hogy Róma. Itt születtem, és egyszer talán innen fogok továbbállni is. Író vagyok, verseket, illetve irodalomkritikát írok. Továbbá szabadúszó újságíróként, rádióbemondóként, és hála az Ubuntu-nak, újabban még konferencia-előadóként is tevékenykedem.

A megismerkedésem az Ubuntuval,

illetve a FLOSS világgal eléggé egyedi eset. Minden 2001-ben kezdődött, amikor először publikáltam online magazinban. Felkértek, hogy írjak egy cikket az IT-hírek rovatba egy alternatív irodai programcsomagról, a StarOffice-ról (igen, ez még az OpenOffice.org előtti időkben volt). Ekkor ismerkedtem meg a FLOSS filozófiájával, és vonzott a szabadság iránti érzékenysége.

EK: Mi inspirált, hogy részt vegyél az Ubuntu közösség életében?

FW: Mikor először próbáltam megismerkedni a Linuxszal, igencsak nehéz volt segítség nélkül telepítenie azt egy olyan lánynak, aki eddig olasz irodalmat tanult fő tantárgyként. De szorgalmasan folytattam az olvasást a nyílt forráskódról és a Linuxról. A 2007-es év fordulópont volt az életemben: a Windows XP rendszerem úgy döntött, hogy megadja magát, és magával vitte egy teljes havi munkámat. A barátom hozott egy Ubuntu 7.04 LiveCD-t, és a PC-men lassacskán beinduló Festy Fawn-nak hála meg tudtam menteni a dokumentumaimat és az

egész munkámat.

Szerelem volt az első látásra!

Az Ubuntu telepítése után kézenfekvő volt számomra, hogy felkeresem az olasz közösséget, és felmegyek az IRC csatornájukra. Ott honomra leltem náluk! Néhány hét után úgy gondoltam, hogy illene segíteni a közösséget, és a fordítócsoportba kértem felvételemet. Ebben az időben jelent meg a Full Circle magazin első száma, így annak a fordítócsoportához is csatlakoztam. A publikálási tapasztalataimat és tudásomat megoszthattam velük.

Eredetileg úgy gondoltam, hogy pusztán kommunikációs képességek haszontalanok egy szoftverorientált közösségben, de tévedtem.

Az Ubuntu 8.04-es kiadásakor az olasz LoCo csapatban a médiakapcsolatok koordinátora lettem, én vezettem a médiakapcsolatok projektet, melynek a célja az Ubuntu mögött álló szellemiség terjesztése volt olaszországi kereskedelmi magazinokon keresztül.

Sikerként könyvelhettük el. Állami adók látták vendégül számos alkalommal közösségünket. Fontosnak tartom, hogy elmeséljem a történetemet, mert azt hiszem, sokan félénkeek, és lebecsülik az Ubuntu közösségnek nyújtott közreműködésük lehetőségeit.

EK: Milyen szerepet vállalsz az Ubuntu közösségben?

FW: Az olasz helyi közösség vezetőtanácsának tagja vagyok. De természetesen a médiakapcsolatokról sem feledkeztem meg. Jelenleg, Silvia Bindellivel együtt, az Ubuntu Women projekt egy olasz ágát népszerűsítjük.

Amikor az Ubuntu mellett kötöttem ki (bizony, kikötöttem), akkor ugyan hallottam erről a projektről, de még nem volt helyi ága. Akkoriban alapvetően kétféleképpen lehetett a rendszerrel kapcsolatban segítséget kérni: csatlakozom az IRC-hez vagy a fórumhoz, majd vagy az olasz közösség csatornáin a saját nyelvemen kérdezek, ahol a férfiak uralkodnak, vagy pedig női

csatornán kérdezősködöm, de idegen nyelven (nem elég, hogy angolul, ráadásul számítógépes szaknyelven). Itt Olaszországban sok munkakörnyezetben problémás a hölgyek befogadása, ebbe sajnos a nyílt forráskódú terület is beletartozik. Túl sok az előítélet a nőkkel szemben, és nemcsak a férfiaknál, hanem sokszor nőknél is. Ezt szem előtt tartva, remélem, tudunk változtatni a nők helyzetén a nyílt forráskódú szoftverek területén.

Jól megy az írás, és a nyilvános fel szólalással sincs problémám. Publikáltam (Luca Ferrettivel, a GNOME kiadási csapat tagjával) néhány könyvet az Ubuntu-ról, illetve többször felkértek, hogy beszéljek konferenciákon, kerekasztal-beszélgetéseken az Ubuntu-ról és a FLOSS-ról.

EK: Van olyan dolog, amivel még nem foglalkoztál az Ubuntu közösségben, de szívesen belevágnál?

FW: Ó, rengeteg! Elsősorban részt szeretnék venni egy UDS-en. Megismerni azokat az embereket, akik tesznek az Ubuntuért, és nem csak a beceneveiket akarom tudni.

Mint a médiakapcsolatok koordinátora úgy gondolom, hogy célszerűbb lenne egyetlen közlemény a

sajtókiadásról, kiterjesztve az összes helyi közösségre és a Canonicalra, ez hatékonyabbá tehetné a hírek terjedését.

Végül... szeretnék egy csomagot készíteni. Csak egyet, hogy elmondhassam, hogy végeztem piszkos munkát is.

EK: Mi minden érdekel az Ubuntu és a nyílt forráskódon kívül?

FW: Érdekel a költészet. Kreatív írást tanítok, és imádom verseket írni, olvasni. Én kíváncsi nő vagyok, elbűvöl minden új és szokatlan dolog. Szeretem megfigyelni a világ apró dolgait, mert úgy gondolom, hogy a kis dolgok hozzák a nagy változásokat. Szeretem a színházat, illetve most éppen a jóga filozófiáját tanulom. A további ötleteimet, verseimet elolvashatjátok olaszul a régóta működő blogomon:

<http://weisghizzi.ilcannocchiale.it> vagy angolul a

<http://deindre.wordpress.com/> címen az újszülött Code Is Poetry oldalán.

Full Circle
Podcast

Full Circle Podcast

A 17. számban:

- * **Ismertető:** Az FCM#46 száma
- * **Hírek:** U-Cubed, Ubuntu 11.10 és sok más!
- * **Játékok:** Vendetta Online és Assault Cube.

Fájlméret:

OGG 41.3Mb

mp3 32.9Mb

Hossza: 1 óra 17 perc 26 másodperc

<http://fullcirclemagazine.org/>

A Full Circle Podcast a Tech Podcasts Network büszke tagja.

Nem sok MMO érhető el Linuxra. Ez egyértelműen egy olyan terület, ahol lenne hely fejlődésre. Szükség van online, illetve sima Linuxos RPG-kre. Így ha megjelenik egy, az olyan, mint egy falat kenyér. A Vendetta Online egy belsőnézetes, akció, sci-fi MMORPG, melyben a játékosoknak lehetőségük van egy hatalmas univerzum pilótáinak a bőrébe bújni. A VO emellett multiplatformos játék, így Linux mellett elérhető Windowsra és Macre is.

A VO a jövőben játszódik, ahol két nagy szövetség háborúban van a galaxis feletti uralomért. A játékban három szövetség van összesen. Az Itani Nation és a Serco Dominion állnak harcban egymással, illetve jelen van még a Union of Independent Territories, mint semleges résztvevő. Nem egy mélységben kidolgozott forgatókönyvet kell követnünk, a játék mindössze a harcról szól és az univerzum megkaparintásáról.

A szövetségek erősen beépülnek a küldetésekbe és a játékosok közötti egymás elleni részekbe. Mikor elindítod a VO-t, egy a játékot nagy vonalakban bemutató gyakorló pályát kell teljesíteni, ahol többek között bemutatják a játék három fő képességét: a harcot, a bányászatot és a kereskedelmet. Mindhárom területhez tartozik küldetés, és mind nagyon fontos a karakterfejlődéshez. Nagy szerepet kap a játékban a harc, ami leggyakrabban a szövetségek összecsapásai körül alakul ki. Hetente rendeznek a szövetségek nagyszabású csatát, melyet a Nemzetek Háborújának hívnak.

Ezen az Itani Nation és a Serco Dominion hívei csapnak össze. A háborús területeket leszámítva van a galaxisnak egy szürke területe, mely gazdátlan. Ezeket a területeket próbálja megszállni a kaptár (hive), mely a folyton terjeszkedő NPC robotok faja, versengve az ásványokban gazdag kisbolygók irányításáért. A többi játékosal csapatba verődve leküzdhetünk erős ellenségeket, például a Hive Queent (méhkirálynő) vagy Leviathant. Bár az összecsapásokat nagy méretűre tervezték, ezek sajnos nemigen történnek meg, mivel a VO-s közösség igen kicsi.

A bányászat egy egyszerű módja a pénzszerzésnek. Az aszteroidamezők felé fordulva a kövekből ásványokat nyerhetünk ki, majd kereskedhetünk azokkal. A kereskedelem és a szállítás lehetővé teszi, hogy az egyik bázison vásárolt ásványt egy másik bázison eladjuk nyereségesen. Végül lehetőségünk van versenyre nevezni, ahol a leggyorsabban kell teljesítenünk a távot.

A VO-nak tetszetős küldetésrendszere van. A „mission” (küldetés)

és itt a más MMO-kból ismert „quest”-nek felel meg. Az úrbázison tekintheted meg ezek listáját, majd választhatsz, melyiket teljesítenéd. Számos különböző küldetés van. Vannak harci küldetések, ahol ellenséges pilótákat kell megtámadni, merényletek, küzdelem a kaptárral. Ezek között vannak bányászó, kísérő és szállító küldetések.

A fenti képességek mindegyikéhez más-más hajóra van szükség. A VO-ban pedig rengeteg fajta van ezekből. Harci gépek széles skálájából választhatsz, ezen kívül vannak nagy teherszállító hajók bányászáshoz és kereskedelemhez. Minden hajó teljesen személyre szabható, lefesthető tetszőleges színűre, felszerelhető különböző kiegészítővel, például fegyverekkel, bányászáshoz szükséges felszerelésekkel vagy energiacellákkal. Ajánlatos gyorsan fejlődni, hogy jobb hajókat és felszereléseket is elérjünk.

A játékmenet kitűnő, a hajókkal élvezetes repülni, egyszerű elsajátítani, de nehéz a mesterévé válni.

Az irányítás az egérrel és a billentyűzettel együttesen működik. A billentyűkkel szabályozzuk a sebességet, míg az egérrel vezetjük a hajót. Joystick is használható. Más MMO-kban minél magasabb szintű vagy, annál erősebb is leszel. Itt ez egy kicsit másképp működik. Ha magasabb szintű vagy, itt is erősödsz azáltal, hogy eléred a jobb hajókat, felszereléseket, de a legtöbb a repülési képességeiden múlik. A VO olyan, mint egy online FPS. Mindenki játszhatja, de ha nem vagy jó, nem lesz annyira élvezetes. A hatalmas univerzumban repkedsz, körülötted a többi játékosal. A harcban könnyen meg lehet halni, de lehet javítani a hajónkat, illetve elhalálozás után a bázison újraéledünk, perze hajó nélkül. Bár ez annyira nem nagy tragédia, mert a hajók viszonylag olcsók, és könnyen lehet pénzt szerezni a különböző küldetéseiben.

A játék kinézete igencsak meggyőző, maga a hatalmas tér, a különböző bolygók, az aszteroidák, a hajók. A fegyverek effektjei és a hajók felrobbanása is nagyon el lett találva. Emellett a játék jól skálázható. Így nagyszerűen futott a kis netbookomtól kezdve a 20 hüvelykes monitoromig mindenhol. A játék hangjai nagyon ütősek, a rob-

banások, a hajó hajtóműve tökéletesen illik egy jövőben játszódó űrjátékba. A gyenge pont talán a játék zenéje, egy jól eltalált háttérzene rengeteget dobhatna a játékélményen.

A Vendetta Online közössége jobb, mint bármelyik MMO-s közösség, ahol bár az egész játék célja végül is a játékosok szociális kapcsolatainak ápolása, mégsem beszélnek egymással, egyáltalán nem segítőkészek, és gyakran „noobozzák” le a kezdőket. A Vendetta Online ennek a szöges ellentéte. A kezdők számára van egy csatorna, ahol bárki beszélhet a világ bármely pontjáról. Ez az IRC-hez hasonlóan működik, mert számos különböző csatorna van, bár a közösség nagy része a 100-as csatornán található meg. Emellett mindenki hajlandó beszélgetni veled, és rettentő sokat segítenek a kezdő játékosoknak. Egyszerűen egy barátságos közösség részesei lehetünk. Megeshet, hogy azon kapod magadat, hogy csak azért jelentkeztél be, hogy az űrbázison maradj, és csevegj a közösséggel. Ahogy már korábban is említettem, az egyetlen probléma a közösség mérete, elég kevés játékos játszik a Vendetta Online-nal. Bár ennek is meg van az előnye, így igen gyorsan megismerheted a rendszeresen jelenlévő játékosokat.

san megismerheted a rendszeresen jelenlévő játékosokat.

Az MMO-k nagy részéhez hasonlóan, itt is elő kell fizetnünk, ha játszani szeretnénk. A játék havidíja 10 dollár, amely az ilyen játékok átlagos áránál csekélyebb. Hiszen például az Eve Online vagy a World of Warcraft 15 dollárba kerül havonta.

A Vendetta Online-t szerintem megéri kipróbálni. Egy nagyszerű MMO élmény. Számos dolgot csinálhatunk, kiváló harcrendszere van és olyan nagyszerű közössége, amelyet még egyetlen MMO játéknál sem láttam. Sajnos a játékosok elleni harc egy kicsit kevés, ugyanis elég kicsi még a közösség, illetve a

másik negatívum, hogy gyorsan meg lehet halni, továbbá ismétlődhetnek a küldetések. A játék kipróbálható 8 órán át ingyenesen. Letölthető a <http://www.vendetta-online.com/> oldalról és az Ubuntu Szoftverközpontból.

Pontszám:
7/10

Pozitívum:

- * Kiváló közösség
- * Könnyen elsajátítható játékmenet
- * Változatos PvP-lehetőségek

Negatívum:

- * Túl gyakran meghalsz
- * Kicsi a játékosbázis

Kérdések és Válaszok

Szerkesztette Gord Campbell

Ha Ubuntuval kapcsolatos kérdéseid vannak, küldd el őket a questions@fullcirclemagazine.org címre, és Gord válaszolni fog rá egy későbbi számban. Kérjük, annyi információt küldj a problémáddal kapcsolatban, amennyit csak tudsz!

K : Olyan programra van szükségem, amely hangosan felolvassa a dokumentumokat; van ilyen Ubuntu-ra?

V : A Synaptic csomagkezelőben a „szöveg-beszéd átalakítás”-ra keresve több is megjelent, úgymint espeak, festival, epos, jovie (KDE alá) és az mbrola. Az első kettő tűnik a legtámogatottabbnak.

K : Vettem egy Canon Lide 110 szkennert, de nem tudok szkennelni vele.

V : Ahhoz, hogy a Lide 210/110 szkennered működjön Ubuntu 10.10 alatt, futtatnod kell a Kellékek/Terminál parancsot:

```
sudo add-apt-repository
ppa:plaxx/random-fixes
```

```
sudo apt-get update
```

```
sudo apt-get install libsane
sane-utils
```

K : A piros háromszögben lévő felkiáltójel, amely jelzi, ha a rendszer képtelen felismerni, hogy vannak-e frissítések, sohasem tűnik el.

V : Ha futtatod a Kellékek/Terminált, és beírod ezt a parancsot:

```
sudo apt-get update
```

egy hiba fog megjelenni. Nyisd meg az Adminisztráció/Szoftverforrásokat, és kapcsold ki azt a tárolót, amely a hibát okozta. Néhány esetben kiküszöbölheted a hibát a hiányzó „kulcs” beszerzésével, úgymint:

```
sudo apt-key adv --keyserver
keyserver.ubuntu.com --recv-
keys 16126D3A3E5C1192
```

K : Éppen most végeztem egy friss Mythbuntu 10.10 telepítést egy dobozon, amelyen előzőleg 9.10 futott. A házilag készített IR erősítőm nem működik; ez a lirc honlapról származó szabványos dióda-ellenállás-led soros adó, és legalább egy éve hibátlanul működött.

V : A lirc git tárolóból származó „lirc-0_8_7pre1” címkejű verzió telepítése működött.

K : Kezdő vagyok Ubuntu-ban. Eddig mindkét partícióm (Ubuntu és WinXP) jól működött, mindig volt választási lehetőségem indításnál. Majd egyszerűen eltűnt a Windows indítási lehetőségem.

V : Nyisd meg a Kellékek/Terminált, és illeszd be ezt a parancsot:

```
sudo update-grub
```

Ez kérni fogja a jelszavadat, és nem fogja megjeleníteni, amikor gépeled. Következő indításnál meg kell lennie a megfelelő opcióidnak.

K : Van egy Dell Latitude E5500 noteszgépem, és megpróbáltam beállítani a ventilátorszabályozó démont, hogy az i8kfan-nal megoldjam a zaj- és a melegedési problémákat.

V : (Köszönet **Wipsternek** az Ubuntu Forums-ról!) Be kell jutnod egy rejtett BIOS képernyőbe. Ezt akkor is megteheted, amikor programokat futtatsz, nem csak indításkor. Tartsd lenyomva az Fn+Shift-et, és írd be: 15324, a numlock és capslock lámpáknak villogni kell (nekem villogtak), majd üsd le az Fn+r billentyűket, és megjelenik a hőmérséklet-szabályozó felülbírlása, a CPU frekvenciaszabályozás és a ventilátorszabályozás. Ezt a Dell Community Support fórumon tanultam.

K : A netbookomnak csak 4 GB tárhelye van, így azon tűnődöm, hogy a programokat lehet-e más eszközökre, mint pl. SDHC kártyákra telepíteni?

V: Menj a <http://portablelinuxapps.org/> címre, ahol több tucat olyan programot találsz, amit bármilyen tárolóeszközre telepíthetsz. Töltsd le, tedd végrehajthatóvá, és futtasd!

K: **Babráltam a képernyő tetején lévő panelt, és eltávolítottam valamit, amit nem akartam. Hogyan állíthatom vissza a fő menüsört, hogy az összes eredeti gombom és egyebem meglegyen anélkül, hogy újra kelljen telepítenem, és mindent előlről kezdenem?**

V: Nyisd meg a Kellékek/Terminált, és illeszd be ezt a parancsot:

```
gconftool --recursive-unset /apps/panel && killall gnome-panel
```

K: **Az Ubuntu tárolókban vannak olyan fájlok, amelyeket a Synaptic Csomagkezelő „helykitöltőként” sorol fel, és néhányat „átmeneti üres csomagnak” ne-**

vez. Mik ezek az állományok, és hogyan használjuk ezeket?

V: Ezeket a fájlokat úgy képzeld el, mintha mutatók lennének, amik a valódi csomagokra mutatnak, amelyeknek valószínűleg sokkal bonyolultabb a nevük. Így például, ha az „apache2”-t telepíted, az Apache2 futtatásához szükséges összes komponenst megkapod.

Tippek és Trükkök

Telepítés külső meghajtóra

Ha komolyan akarod tesztelni az Ubuntu valamelyik verzióját anélkül, hogy módosítanád a számítógép jelenlegi beállításait, egy külső merevlemez sokkal többet segít, mint egy flash meghajtó vagy egy Live CD. Viszont úgy látom, sokan bizonytalanok abban, hogy hogyan kell az Ubuntut külső merevlemezre telepíteni. Ez nem olyan szörnyen nehéz, csak óvatosnak kell lenned.

A következőkben éppen Ubuntu 10.10-et telepítettem a külső merevlemezemre, de ugyanezek a

lépések érvényesek mindegyik verzióra.

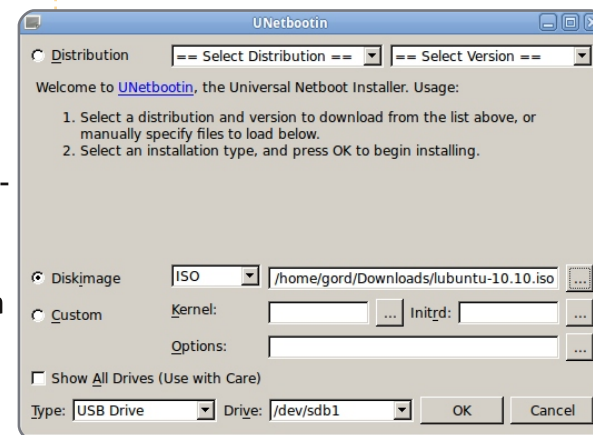
Mielőtt sok időt töltenél a letöltéssel, azt javaslom, hogy lépj be a számítógép BIOS-beállításába, és kérd, hogy induljon USB-merevlemezről, ha van, flash meghajtóról, ha van, vagy CD-ről, ha van, és csak utolsó lehetőségként induljon belső merevlemezről. A BIOS-beállításaid módosításához közvetlenül bekapcsolás után kell lenyomni egy billentyűt, a billentyű gépről gépre változik. A leggyakoribb a „Del”, de lehet ESC vagy egy funkcióbillentyű is. Néhány (többnyire régebbi) gépen nincsenek más beállítások, csak a CD-ről történő indítás, így ez pontot is tesz azon kísérleted végére, hogy külső meghajtóra telepíts! Néhány számítógép kézikönyve elmondja, hogyan csináld, de sok gyártó visszatartja az információt. Ha nem tudod kitalálni a saját géped esetén, fordulj a Google-hoz: "bios settings" számítógépmárka modell.

Amikor módosítod a BIOS-beállításokat, nagyon óvatosnak kell lenned; ez nem jó alkalom arra, hogy a macskát ráengedd a billentyűzetre. Hacsak nem WU-BI-val telepítetted az Ubuntut, talán már kitaláltad, hogyan in-

dítsd a rendszert CD-ről, így már félig készen vagy.

Most, hogy tudod, hogy a számítógéped képes arra, ami neked kell, töltsd le az ISO-t, esetemben a `ubuntu-10.10.iso`-t. Telepítettem az unetbootint a Synaptic csomagkezelővel, és megjelent a „Rendszerközpontban”. Tégy be egy flash meghajtót, futtasd az unetbootint, tudasd vele, hogy lemezképet használsz, majd kattints a három pontra, hogy megmondd neki, hol található az ISO. Amikor az „OK”-ra kattintasz, pár percig tart, hogy létrehozson egy indítható flash meghajtót. Úgy tűnhet, hogy elakadt, mert egy fájl feldolgozása több percig tart; ne szakítsd meg idő előtt (Készíthetnél ehelyett Live CD-t, de jobban szeretem az újrahasználható flash meghajtót).

Indítsd újra a számítógépet a

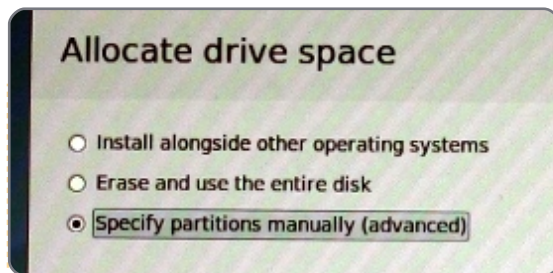
flash meghajtóról, és válaszd a „Ubuntu kipróbálása telepítés nélkül” (vagy ennek megfelelő) opciót. Amikor az új rendszer elindult, csatlakoztasd a külső merevlemez, és kapcsold be. Meg kell jelennie az asztalon. Nyisd meg a Kellékek/Terminált, tedd teljes képernyőssé, és gépeld be a következő parancsot:

```
sudo fdisk -l
```

Ez megmutatja a számítógép belső merevlemezeit, a flash meghajtót és a külső merevlemezen lévő partíciókat. Esetemben a flash meghajtó az sdb, és a külső merevlemez az sdc. Ezt írd fel! Beazonosíthatod a meghajtókat a méretük alapján, hacsak nincs például 500 GB-os belső meghajtód és 500 GB-os külsőd is.

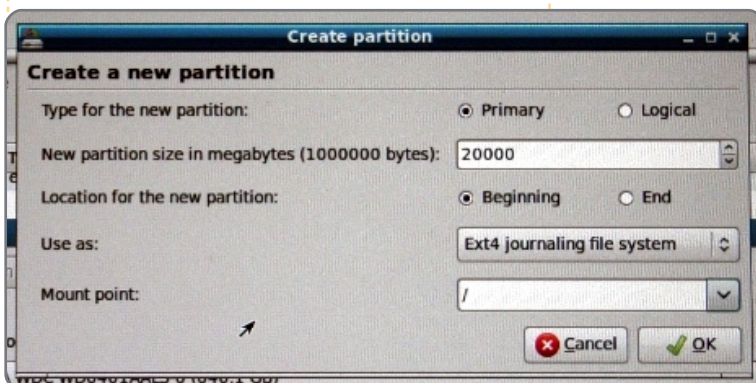
Most készen állsz az új rendszer telepítésére. Valószínűleg van erre egy ikon az asztalon.

Kezdd el, és válaszolj a szokványos kérdésekre. Ha azt kérdezi: „Le akarod-e választani az sdc-t?” – mondj igent! A legfontosabb pillanat az, amikor kiválasztod: „Partíciók meghatározása kézzel”, vagy „haladó módban”.

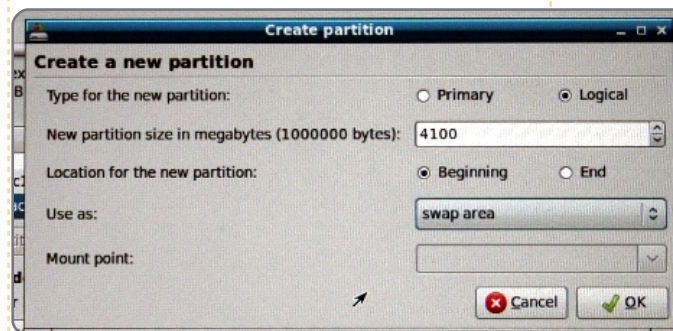

A particionáló programba jutsz. Válaszd ki az sdc-t (vagy a rendszereden annak megfelelőt) és kattints az „Új partíciós táblára”, majd a „Folytatásra”. Görgesd lefelé az ablakot, jelöld ki a „szabad helyet”, majd kattints a „hozzáadásra”.

Ami most jön, kicsivel bonyolultabb a szükségesnél, de jó módszer, mert ezzel később más Linux-verziót telepíthetsz az adataid zavarása nélkül. Add meg, hogy 20 GB-os partíciót szeretnél hozzáadni (kevesebbet, ha a külső meghajtó kicsi), „használd” ext4-ként „/” (avagy „gyökér”) „csatolási ponttal”. Kattints az OK-ra.

Azután jelöld ki a „szabad helyet”, és kattints a „hozzáadásra”. Adj meg egy partíciót, ami kicsivel nagyobb, mint a RAM-od, de minimum 512 MB. Add meg, hogy „használja” „swap területként” („cserehely”). Kattints az OK-ra.

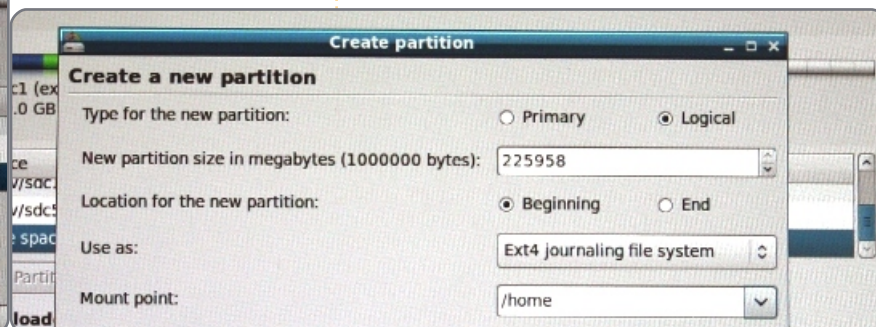
Ismét jelöld ki a „szabad helyet”, és kattints a „hozzáadásra”. Fogadd el a merevlemezen felkínált maradék helyet, az ext4 formátumot, „/home” csatolási ponttal.

Végül válaszd azt, hogy a rendszerbetöltőt az sdc-re telepítse, majd „Telepítsd most”, és a nehezen túl vagy. Vannak

még kérdések: válassz egyszerű, kisbetűs felhasználó- és gépneveket. Pár perc múlva a telepítés elkészül, és újraindíthatod a gépet – eltávolítva a „telepítő lemezt” (a flash meghajtót), amikor kéri.

Úgy tapasztaltam, hogy a külső meghajtóról való indítás sokkal lassabb, mint belső meghajtóról, de a legtöbb program meglehetősen gyorsan fut. Legalább kipróbálhatod a kedvenc programjaid telepítését, hogy lásd, hogyan működnek egy alternatív környezetben.

A fenti eljárásnak számos kissé eltérő változata van. Például ha Microsoft Windowst használod, és valaki ad egy Ubuntu CD-t, és van egy tartalék külső meghajtód, akkor csak el kell végezni a BIOS beállításokat, CD-ről indítani, és a fenti eljárást az „Újraindítástól” folytatni.

Az én asztalom

Itt az alkalom, hogy megmutasd a világnak az asztalodat (desktop) vagy a PC-d. Küldj képernyőképeket és fényképeket a misc@fullcirclemagazine.org e-mail címre! Kérlek, mellékelj egy rövid szöveges leírást az asztalodról, a saját gépedről vagy az asztalod illetve a PC-d bármely egyéb érdekességeiről.

Íme az én Ubuntu 10.10 Maverick Meerkat desktop-változatom asztala. Nagyon egyszerűen néz ki, mégis vonzó. A panel felül van, mivel AWM-et használok. Eltávolítottam az alapértelmezett Ubuntu panelt, hogy több helyem legyen. A jobb oldalon lévő panel egy „Screenlet” alkalmazás, amely letölthető az Ubuntu Szoftverközpontból. Ezt a nagyszerűen kinéző háttérrel a <http://abstract.desktopnexus.com/> oldalról töltöttem le.

A számítógépem specifikációja:

- Lenovo 3000 N100 Laptop
- 1.5 GB RAM
- 120 GB HD
- Intel Dual Core @1.73GHz

BHAVEEK DESAI

Ez az én BenQ Joybook R56-omon futó Lucid Lynx. Ez lett az elsődleges operációs rendszerem néhány hónapja. Remekül működik. Nagy mértékben multimédiás munkákra használom (hang, videó), egyházi előadásokra, irodai munkára (az MS Office 2007 is működik Wine alatt, de csak ritkán használom), és játékokra (Warzone és a Nexuiz, többek között). Azért választottam az Ubuntu-t, mert ez a legnépszerűbb disztró. Azért választottam szabad szoftvert, mert nem engedhetek meg magamnak fizetős termékeket, és hogy megóvjon a bűntől (a Tóra azt írja, hogy a lopás bűn). Van egy WinXP licencom, de ritkán használom az XP-t, kivéve VCD-k másolására, amikor a CLI bosszant. Jó lenne, ha ezt a funkciót tartalmazná a Nautilus. Hardver: Core 2 Duo T5550 (1,8 GHz), 2 GB DDR2, nVidia 8400M G (260-as meghajtó, ami jobb, mint a tárolókban lévő 195-ös), 120 GB HDD.

Danang Dwi Kristiyanto

Ubuntut használok kb. három hónapja, és imádom. 10.10-et használok egy Dell Inspiron 1520 laptopon. Íme egy képernyőkép az asztalomról. Svédországban élek, de az Egyesült Államokból származom, így a Conky Fahrenheit fokban mutatja az időjárást, a helyi időt és azokat az időzónákat, ahol a családom lakik, és az aktuális átváltást a dollár és a svéd korona között. A rendszeremen a nyelvet az angol, a japán és a svéd között változathatom.

John Niendorf

Sziaztok, ez az én Ubuntu 10.04 asztalom. A laptopomat 2009-ben vásároltam, és megpróbáltam rá Linuxot telepíteni. De a legtöbbben Kínában csak a Windowst ismerik, így nehéz volt a Linux használatát megtanulnom. Szerencsére az internet és a fórumok sokat segítettek, így sok új dolgot tanulhattam, és most már az Ubuntu-ban egy használható, csodálatosan fantasztikus openszerre lettem.

- Háttérkép: The Study of Information
- Ikonok: Faenza
- Dock: AWN
- Emerald Theme: GAIA Sprout
- Screenletek: ClockRing, eventCal (3 kör a jobb felső sarokban), Terminal

yafc18

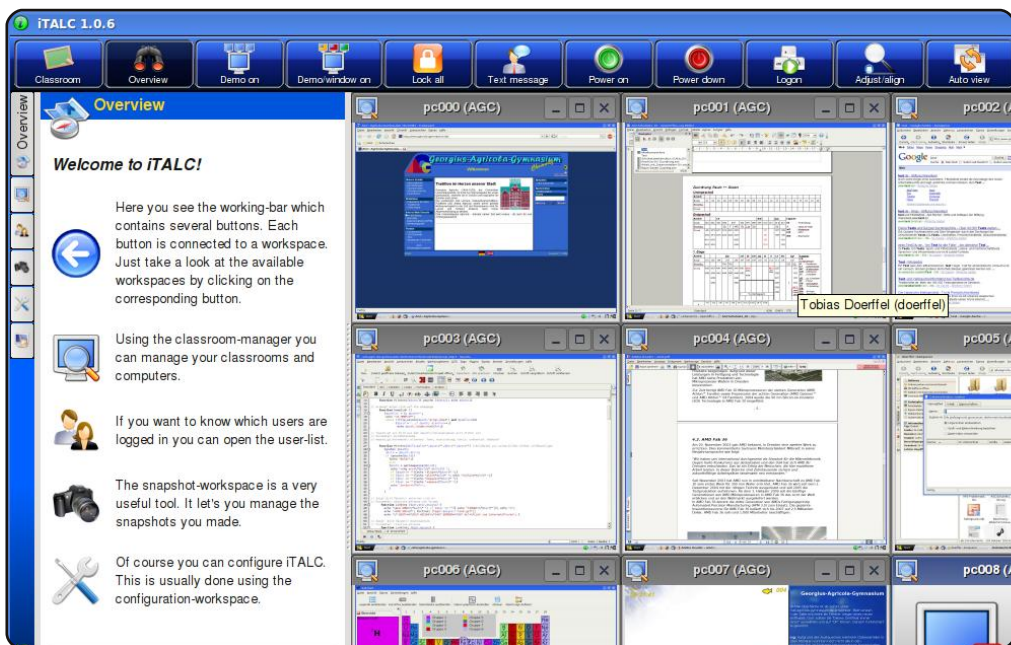

iTALC

Weboldal: <http://italc.sourceforge.net/>

A technológia az egyik leglényegesebb része az osztályteremnek, és az iTALC (Inteligens Oktatás és Tanulás a Számítógéppel) az egyik legjobb eszköz hozzá. A tanároknak különleges távoli asztalt tartalmaz: a tanár minden képernyőt egyszerre figyelhet valós időben, miközben a tanulók a tanár képernyőjét figyelik. Továbbá vezérelheti egy-egy tanuló asztalát is, ha egyéni segítségre van szüksége. Mivel VPN-en keresztül működik, az iTALC még online osztályok számára is tökéletes eszköz, főleg az otthon tanulók számára.

A tanárnak az italc-master csomagot kell telepíteni a universe tárolóból.

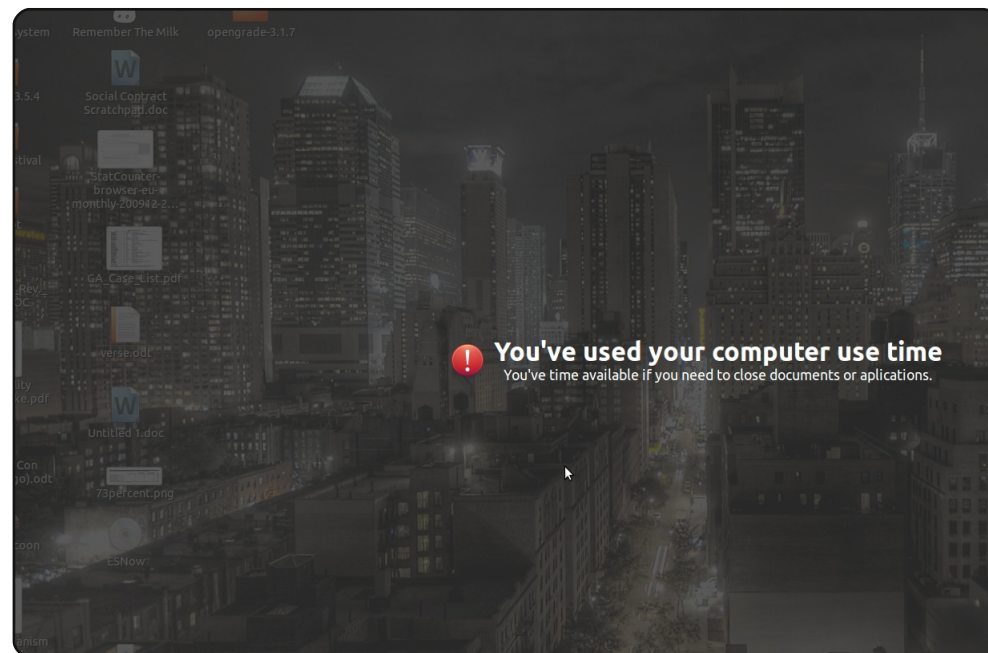

Nanny

Weboldal: <http://projects.gnome.org/nanny/>

Az iskolák nyilvánvalóan nem akarják hogy a tanulók nemkívánatos oldalakat nézzenek. A valóságban, néhány esetben talán a legjobb megoldás az iskolának a böngésző néhány weboldalra korlátozása. Ehhez a legjobb megoldás a Nanny. Ez a Gnome project korlátozza a különböző alkalmazásokra (email, csevegés, böngésző) fordítható időt és - ami még fontosabb - az oldalakat, amiket a felhasználók elérhetnek. Így biztos lehet abban, hogy az órákon senki sem éri el a thepiratebay.org -ot, de természetesen az adminisztrátorok mindenhez hozzáférnek, ami csak kellhet.

A Nanny telepítéséhez használd a nanny csomagot a universe tárolóból.

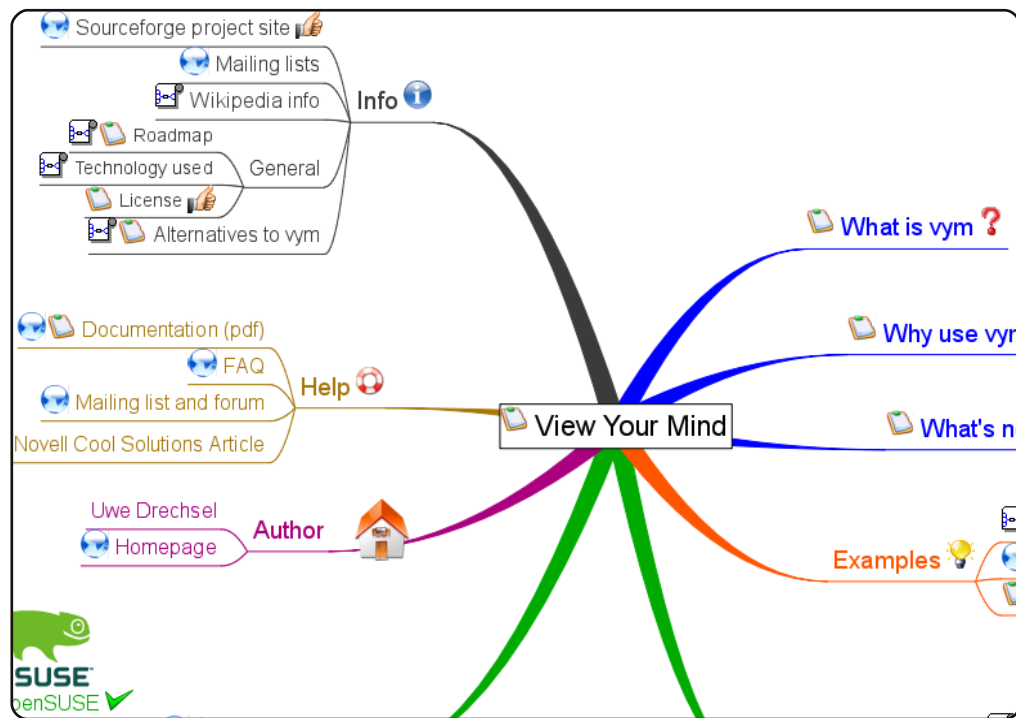

Vym

Weboldal: <http://www.insilmaril.de/vym/>

A tanulás egyik legjobb módja gondolat térképező eszköz használata. Egyszerűen és átláthatóbban jelenítheted meg a gondolataidat, vázlatosan vagy jegyzetként. Továbbá segíti az agyadat a különböző kulcsszavakra asszociálni. Az egyik legjobb gondolat térképező program a Vym (lásd az elméd). Színkódokkal tudod színezn az ágakat, változtatni a kinézetüket, ikonokat adni hozzájuk, rendezni és áthelyezni azokat. Végül, exportálhatod a mesterművedet dokumentumba, táblázatba vagy weboldalra.

A Vym telepítéséhez használd a vym csomagot a universe tárolóból.

GCompris

Weboldal: <http://gcompris.net/>

Azt mondják, hogy sok munka játék nélkül Jack-et unalmas fiúvá teszi. De ki kell-e zárnia egymást a tanulásnak és a szórakozásnak? A GCompris készítői hiszik, hogy nem a válasz. A GCompris játékba öltöztetett oktatási eszköz. Sokféle alkalmazást tartalmaz, ideértve a szorzási memória játékot, a számtani darts-ot, az úr invázió szerű hulló szó játékot és a személyes kedvencemet a Pacman szerű Prímszám falót. Mindezt barátságos mese világban játszva és ismerős szabad szoftveres figurákkal.

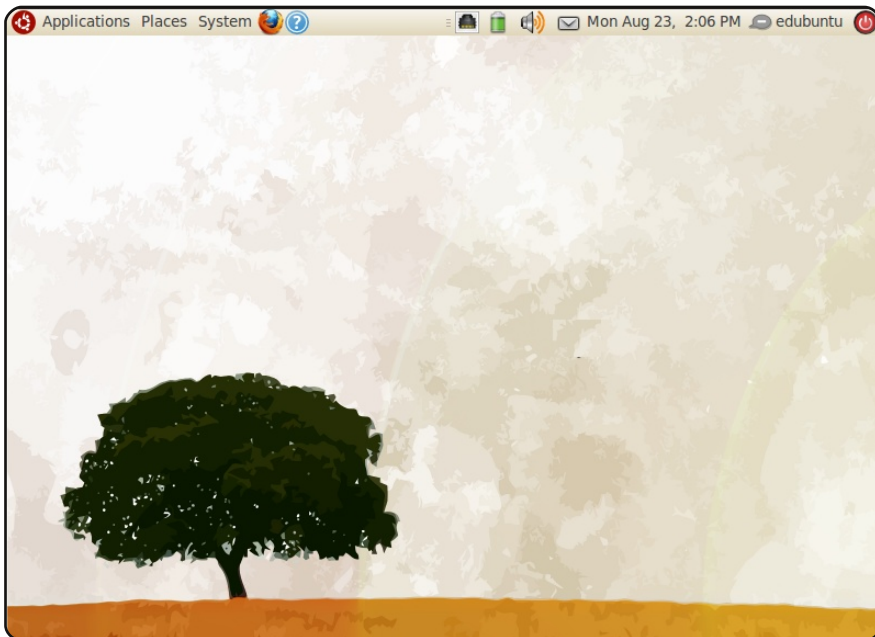
A GCompris telepítéséhez használd a gcompris csomagot a universe tárolóból.

Edubuntu

Weboldal: <http://edubuntu.org/>

Ha a lehető legteljesebb megoldást keresed, akkor próbáld ki a teljesen oktatásra kihegyezett Edubuntu-t. Ez egy hivatalosan támogatott Ubuntu változat, mely minden fent említett dolgot támogat és még többet. Van beépített LTSP vékony kliens megoldása, ami hasznos iskolai beállításnál. És a legjobb minden közül, hogy végfelhasználónak készült. Ahelyett, hogy végletekig konfigurálható kiadás legyen, az Edubuntu inkább az egyszerű használatot célozza. Természetesen az apt-get mindig kéznél van, ha több csomagra lenne szükséged. Több csoport is használja iskolákban az Edubuntut melyek közül kiemelkedik Macedonia 180,000 géppel.

Az Edubuntu telepítéséhez egy meglévő Ubuntu telepítésben, válaszd ki az edubuntu csomagot az universe tárolóból. Le is töltheted a teljes telepítő DVD-t az Edubuntu weboldaláról.

Az **Ubuntu UK podcastot** az Egyesült Királyság Ubuntu Linux közösségének tagjai készítik.

Célunk, hogy aktuális és hasznos információkat osszunk meg az Ubuntu Linux felhasználókkal szerte a világon. Az Ubuntu Linux és a Szabad Szoftverek minden területével foglalkozunk és mindenkinek szólunk a kezdő felhasználótól egészen a tapasztaltabb programozóig, a parancssortól a legújabb grafikus kezelőfelületig.

A műsort az Ubuntu UK közössége készíti, az adásra vonatkozik az Ubuntu Code of Conduct, így bármilyen életkorú hallgató számára ajánlott.

<http://podcast.ubuntu-uk.org/>

ubuntu uk podcast

Download

Elérhető MP3/OGG formátumban
Miro-n és iTunes-on keresztül, vagy
közvetlenül az oldalról.

Közreműködnél?

Az olvasóközönségtől folyamatosan várjuk a magazinban megjelenítendő új cikkeket! További információkat a cikkek irányvonalairól, ötletekről és a kiadások fordításairól a <http://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine> wiki oldalunkon olvashatsz.

Cikkeidet az alábbi címre várjuk: articles@fullcirclemagazine.org

A **magyar fordítócsapat** wiki oldalát itt találod:

<https://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine/TranslateFullCircle/Hungarian>

A magazin eddig megjelent **magyar fordításait** innen töltheted le: <http://www.fullcircle.hu>

Ha **email**-t akarsz írni a magyar fordítócsapatnak, akkor erre a címre küldd:

fullcirclehu@gmail.com

Ha **hírt** szeretnél közölni, megteheted a következő címen: news@fullcirclemagazine.org

Véleményed vagy Linux-os tapasztalataidat ide küldd: letters@fullcirclemagazine.org

Hardver és szoftver **elemzéseket** ide küldhetsz: reviews@fullcirclemagazine.org

Kérdéseket a 'Kérdések és válaszok' rovatba ide küldd: questions@fullcirclemagazine.org

Az én Desktopom képeit ide küldd: misc@fullcirclemagazine.org

... vagy látogasd meg **fórumunkat**: www.fullcirclemagazine.org

A FULL CIRCLE-NEK SZÜKSÉGE VAN RÁD!

Egy magazin, ahogy a Full Circle is, nem magazin cikkek nélkül. Osszátok meg velünk véleményeiteket, desktopjaitok kinézetét és történeteiteket. Szükségünk van a Fókuszban rovatához játékok, programok és hardverek áttekintő leírására, a Hogyanok rovatban szereplő cikkekre (K/X/Ubuntu témával); ezenkívül, ha bármilyen kérdés, javaslat merül fel bennetek, nyugodtan küldjétek a következő címre: articles@fullcirclemagazine.org

A Full Circle Csapata

Szerkesztő - Ronnie Tucker
ronnie@fullcirclemagazine.org

Webmester - Rob Kerfia
admin@fullcirclemagazine.org

Kommunikációs felelős -
Robert Clipsham
mrmonday@fullcirclemagazine.org

Podcast - Robin Catling
podcast@fullcirclemagazine.org

Fordítók:

Dorozsmai Ágnes	Palotás Anna
Csikós Donát	Gusztin Rudolf
Hélei Zoltán	Kovács Roland
Pércsy Kornél	Somlói Richárd
Somogyi András	Szabó Péter
Takács László	Tömösközi Máté Ferenc

Szerkesztő - Kovács Róbert
Korrektor - Pércsy Kornél

Nagy köszönet a Canonicalnek, az Ubuntu Marketing Csoportjának és a fordítócsapatoknak világszerte, továbbá Thorsten Wilms-nek az új Full Circle logoért.

